71STE JAARGANG No. 9076 DINSDAG 20 JULI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

De Antillen deel van het Koninkrijk

Binnenkort beroep op Nederland om technische en wetenschappelijke steun

Spoedige behandeling Statuut in de Staten verwacht

Willemstad. — De voorzitter van de Regeringsraad, mr Da Costa Gomez, heeft er zijn grote tevredenheid over uitgedrukt, dat het Statuut in de Tweede Kamer nog voor het zomerreces met zulk een grote stemmenmeerderheid werd aangenomen. Hij sprak de hoop uit, dat de Staten der Nederlandse Antillen met dezelfde voortvarendheid, desnoods reeds in de eerstvolgende openbare vergadering, het Ontwerp - Statuut zullen bekrachtigen.

De hoop, dat het Ontwerp-Statuut in de Staten zelfs zonder de gebruikelijke schriftelijke gedachten-wisseling in behandeling kan worden genomen, wordt nog gevoed door de verklaring van Henny Eman, dat de belangen van zijn eiland in geen enkel opzicht door een eventuele aanvaarding van het Statuut geschaad worden.

Mr. da Costa Gomez zag als hoofdelement in het Statuut: het vertrouwen tussen rijksdelen de wil om binnen het Rijksverband dat gene te verwezenlijken, wat voor ieder der delen noodzakelijk is. De heer Gomez zeide persoonlijk van opvatting te zijn, dat het niet bij voorbaat afwijsbaar is, wanneer men later de eventuele wijziging van het Statuut aan strengere bepalingen zou binden.

Van de aanvaarding van het Statuut door de Nederlandse Antillen, zal de Landsregering zich tot Nederland wenden om technische en wetenschappelijk steun in de economische en sociale sector. Deze steun kan des te gereder gevraagd worden, omdat Nederland reeds millioenen spendeert aan de economische vooruitgang van een ander rijksdeel en ook via de U.N.O. technische hulp aan verschillende landen verleent.

Het is wel waar, dat Nederland op het ogenblik moeilijk technische mensen kan missen omdat het deze bij de nog steeds verder voortschrijdende industrialisatie en de nog treffen sociale voorzieningen zelf broodnodig heeft. Doch de behoefte aan technici is in de Antillen niet van dien aard, dat het voor Nederland een te grote aderlating zou betekenen, wanneer het aan deze behoefte tijdelijk zou voldoen.

Op sociaal gebied streven de Nederlandse Antillen naar de uitvoering van het plan Mulock Houwer. Er zijn natuurlijk wel bezwaren tegen het feit, dat uit Nederland overgekomen sociale werksters de landstaal niet beheersen en dientengevolge niet zo gemakkelijk in contact met de bevolking zullen komen. Het verleden is er echter om te bewijzen, dat deze bezwaren niet overwegend zijn, omdat de raad het voornaamste is, en woorden (volgens het spreekwoord) wel wekken, maar voorbeelden trekken.

T.a.v. een opleiding van Antillianen in Nederland voor het sociale werk is de heer Da Costa Gomez minder optimistisch. De ervaring tot nu toe — heeft geleerd, dat men zich daar niet te veel van mag voorstellen.

Prins Bernhard vijfde in dressuurwedstrijd

Londen — Tijdens gisteren te Londen gehouden paardensportwedstrijden heft ZKH Prins Bernhard der Nederlanden in de internationale dressuurwedstrijd met de negen jarige „Arquebuse" met 330 punten de 5e plaats behaald.

De eerste plaats viel ten deel aan de Britse amazone mevrouw Williams met „Pilgrim", die 395 punten wist te verzamelen.

„De Telegraaf" zegt:

Aanvaarding Statuut zedelijke nederlaag voor Nederlandse regering

Amsterdam. — Het ochtendbald „De Telegraaf" van heden zegt in een hoofdartikel, getiteld „Nederlaag", dat de aanvaarding van het Statuut, die het van harte toejuicht, ondanks alle gelukwensen aan minister Kernkamp, een zedelijke nederlaag voor de regering is geworden. Indruk had deze aanvaarding in de West alleen kunnen maken, indien zij unaniem zou zijn geweest. Dat nog op één stem na, 1/5 van de honderd kamerleden zich genoopt zag om tegen te stemmen, zal in de West een lamentabele indruk moeten maken.

De uitslag is daarom voor de regering een zedelijke nederlaag omdat het anders had gekund. Practisch unanieme aanvaarding, minus de communisten, zou mogelijk zijn geweest.

De Telegraaf zet dan uiteen welke bezwaren het blad heeft tegen artikel 55 op grondwettelijk gebied, welke bezwaren volgens het door prof. Lemaire voorgestelde conciliatoir, volgens het blad, gemakkelijk hadden kunnen worden weggenomen. Dat de regering uit angst voor de West geweigerd heeft dit conciliatoir te aanvaarden, rechtvaardigt het tegenstemmen, zoals van Prof. Lemaire en Mr. Schmal — aldus „De Telegraaf"

Geen interland door de radio

CVB vreest terugloop in kaartverkoop

Willemstad. — Enige tijd geleden heeft de Curom de C.V.B. verzocht de Interlandwedstrijd Curacao — Nederland uit te mogen zenden. De CVB heeft tot op heden weinig oor naar bedoelde radio uitzending, zij vreest n.l. dat door een radio verslag, direct uit het Stadion, velen er de voorkeur aan zullen het wedstrijdverloop thuis in de huiskamer te volgen, waardoor de plaatskaarten-verkoop nadelig wordt beinvloed. De enorme kosten, die de CVB aan dit voetbalfestijn heeft gespendeerd, maakt een voorzichtig financieel beleid noodzakelijk, daarom is er nog geen toestemming gegeven voor het uitzenden van deze wedstrijden.

Aan deze kwestie is nog een andere verbonden. De heer Harry Dennert werd verzocht voor de Nederlandse radio omroepen een ooggetuige verslag te verzorgen. Dit impliceert, dat tegelijk met het verslag voor de Curaçaose luisteraars, de Nederlandse luisteraar mede het verloop van de wedstrijd kan volgen. De Landsradio dient dan te zorgen voor en versterkte zender, alsmede voor een op Nederland gerichte antenne, teninde alle technische voorwaarden te scheppen om het verslag ook inderdaad naar Nederland te krijgen.

Maar nu de CVB bezwaren heeft tegen deze uitzending is de kans groot dat Nederland verstoken blijft van een rechtstreekse uitzending.

Want voor den uitzending naar Nederland dient men gebruik te maken van de Curom studio apparatuur, die op het moment van de wedstrijd zelf door de Curom in gebruik is voor de avonduitzending.

En het is zonder uitgebreide technische voorzieningen niet wel mogelijk een apart verslag naar Nederland uit te zenden zonder dat de Curacaose luisteraars kunnen meeluisteren.

De vraag is alleen gewettigd of er in Nederland wel voldoende belangstelling voor deze interland-wedstrijd bestaat, wanneer de wedstrijd hier 20.30 uur aanvangt, dan is het in Nederland 3 uur des ochtends en dan placht een fatsoenlijk Nederlander op bed te lig gen. En de resultaten van het Nederlands elftal zijn nu ook weer niet van dien aard om — vooral des nachts naar de radio te gaan luisteren.

JONG HOLLAND VIERT 35 JARIG BESTAAN

Willemstad. — De voetbal vereniging Jong Holland houdt op Zondagavond 20.30 uur een receptie op Vaerssenbaai ter gelegenheid van haar 35-jarig bestaan.

KLM-dienst op Seoul?

's Gravenhage, — President Syngman Rhee van Zuid-Korea heeft het plan om op de ruines van zijn zwaar getroffen land een toeristen industrie op te bouwen. In dit verband heeft de Zuid-Koreaanse regering ook contact gehad met de KLM, welke maatschappij reeds enige tijd geleden toestemming kreeg om eventueel haar lijn op Tokio door te trekken naar Seoul of van de Japanse hoofdstad uit een dienst naar Seoul te organiseren. Voorlopig zal hier echter, zo vernemen wij van KLM zijde, nog wel weinig van komen, gezien de moeilijkheid om vliegtuigen vrij te maken, terwijl tevens de brandstofvoorziening in Zuid-Korea nog een groot probleem vormt.

Na een scheiding van acht maanden is sinds enkele dagen de Friese tweeling weer in het gezin de Vries teruggekeerd. Vader en moeder de Vries poseren met Folkje en Tsitske op hun schoot en omgeven door de andere kinderen voor de fotograaf.

VREDE IN INDO-CHINA?

Termijn voor Mendes France loopt heden ten einde

Genève. — Ongeveer een etmaal voor het verstrijken van de door Mendes France gestelde termijn voor vrede of aftreden, was het sluiten van een bestandsovereenkomst gisteravond zeer nabij. De bedrijvigheid achter de schermen nam gestadig toe, terwijl bekend werd dat de twee belangrijkste vraagstukken, die een regeling van het reeds zeven jaar durende conflict in de weg stonden, vrijwel waren opgelost.

Zowel de Franse premier als de vice-premier van de Veitminh waren optimistisch gesteld. Volgens conferentiekringen hebben de negen landen, die aan het overleg te Genève inzake Indo-China deelnemen, tenslotte feitelijke overeenstemming bereikt over het toezicht op het naleven van een bestand, dat altijd het grootste struikelblok was tot nu toe sinds de conferentie tien weken geleden begon.

OVEREENSTEMMING BEREIKT

Londen. — Uit Londen wordt gemeld dat Radio Moskou vanmiddag ook in een commentaar over de onderhandelingen te Geneve omriep, dat aangenomen mag worden, dat overeenstemming is berijkt over de hoofdzaken."

Het Chinese Persbureau Nieuw China meldde dat „in beginsel overeenstemming is bereikt", over alle hoofdpunten voor de vrede in Indo-China.

Meppen. — Volgens tot dusver nog niet bevestigde berichten is in Noord-West-Duitsland, bij de Nederlandse grens, een communistische spionnage-organisatie ontdekt. Behalve functionnarissen van de Westduitse communistische partij zouden hiertoe ook Sovjet-militairen behoren, die zogenaamd naar het Westen waren uitgeweken.

Leiva erkend als consul

's-Gravenhage. — Ingevolge koninklijke machtiging is Eduardo Viada Leiva erkend en toegelaten op de voet van vreemdeling als honorair consul van Costa Rica te Oranjestad (Aruba).

Belg Ockers winnaar van elfde Tour-etappe

Wagtmans voor de zevende maal in de gele trui

Pau. — De Belg Ockers is de winnaar geworden van de eerste bergétappe van de Tour de France, waarin de ruim 1700 km. hoge Aubisque moest worden „genomen". Uit een groep van 12 man, waaronder de drager van de gele trui Wagtmans en Nolten, won hij de eindsprint, waarbij hij zijn grootste concurrent Wagtmans en de Fransman Bauvin, met enkele centimeters verschil naar de tweede plaats verwees.

De eerste 160 kilometer gebeurde er niet veel bijzonders. Toen nam Huot de benen, gevolgd door de Spanjaard Bahamontes, die later als eerste de top van de Aubisque zou bereiken. Bij de afdaling deden zich wegens de zware mist talrijke valpartijen voor, waarbij o.a. Wagtmans ongelukkig terecht kwam en verschillende wonden opliep.

„De mist was zo dicht dat wij de bocht te laat in de gaten kregen. Wij wilden rechtdoor rijden, zo de ravijn in, moesten plotseling sterk remmen en daardoor gleed het achterwiel onder ons weg". Het bloed stroomde Wagtmans uit zijn wonden, over zijn handschoenen, het horloge en de gele trui. Het stuur was scheef, de rem moest worden rechtgebogen en het duurde even voor hij weer op de fiets zat. „Ik heb alles moeten geven voor ik de voor mij liggende concurrenten weer kon inhalen" — zo vertelde hij later. Tesamen met Nolten kwam hij echter tenslotte met nog tien andere renners weer aan de kop gezamenlijk arriveerde men in Pau, waar Ockers de eindsprint won.

Ockers reed de étappe in 6 uur 54 min. 24 sec. Tweede werd Bauvin, drie Kubler, vier Bobet, vijf Schaer, zes Nolten, zeven Wagtmans, allen in dezelfde tijd. Wagtmans behoudt de gele trui. Vijftiende werd van Est, 20e Voorting, 28e Van Breenen, 29e Suykerbuyck, 58e Faanhof.

In het algemeen ploegenklassement is Nederland tweede na Zwitserland. In het algemeen klassement staat Wagtmans nummer 1 met 65 uur 28 minuten 38 seconden; tweede is Bauvin met 65 uur 28 min. 47 sec.; 3e Bobet met 65 uur 29 min. 40 sec.; 4e Schaer; 5e Koblet; 8e Van Est; 11e Nolten; 22e Voorting; 33e Van Breenen; 58e Faanhof 79e Suykerbuyck.

KNVB op 14 Augustus voor de beslissing

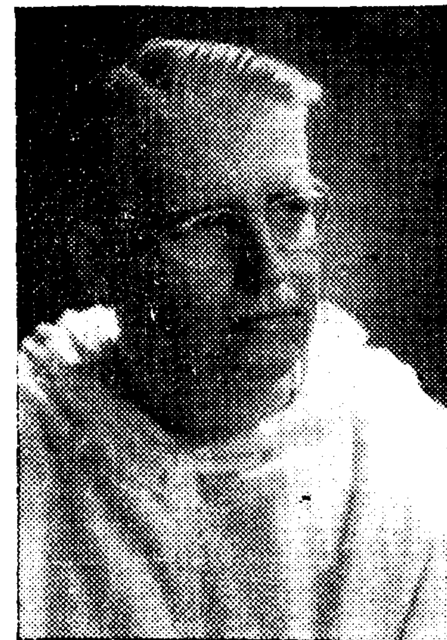
's Gravenhage. — Het KNVB-bestuur besloot tot het houden van een buitengewone algemene Bondsvergadering op 14 Augustus te Amsterdam waar het gehele vraagstuk van het amateurisme en het semi-professionalisme uitvoering zal worden besproken en de nieuwe plannen van het KNVB-bestuur vermoedelijk aan een stemming zullen worden onderworpen.

Twee zilveren priester-jubilea

Langs verschillende wegen naar hetzelfde doel

Woensdag 21 Juli zal het 25 jaar geleden zijn, dat de Zeer Eerw. Paters Antonius van Weerelt en Willibrordus de Barbanson de H. Priesterwijding ontvingen. Deze jaardag, die gemeenlijk de kroon zet op het priesterlijk leven wordt niet ten onrechte een zilveren jubileum genoemd: hij werpt een glans van zilver over alles wat voorbij is. Hij geeft een glans van zilver aan die lange jaren van zielzorg. Aan al die dagen welke met hun moeilijkheden, hun strijd, hun eentonigheid allerminst steeds de glans van zilver gehad hebben. Hoe schoon is het gebruik dit feest te vieren. Hoe schoon is het een dag in het mensenleven in te planten, die met recht een „hoogdag" is. Een dag tot aan de hemel boven het alledaagse en boven de dingen van alle dag verheven en een dag die de mens met zich zelf verheft. Die hem deze dingen waar hij geheel zijn leven tussen in gezeten heeft, tussen in geploeterd heeft, in een nieuw perspectief doet zien en, mogen we wel zeggen in hun enig juiste verhouding. Weg vallende beslommeingen die een mens maar al te vaak zo zeer bevangen, dat ze hem terneur drukken in neerslachtigheid. Hij deed zijn plicht, maar hoe dikwijls slechts in blind geloof. Doet op de „hoogdag" wanneer hij na zolang zo moeizaam geklommen te hebben, een ogenblik rust en omziet op wat achter hem ligt: hoe duidelijk is nu de zin van alle strijd, van alle moeite van alle zorgen. Hoe verward en ordeloos het soms ook scheen, nu ziet hij, hoe alles is samengeweven tot één groot patroon van bovennatuurlijke pracht: want dit was een leven in die dienst van God, een leven uitsluitend gewijd aan het toekomen van zijn rijk, aan de vermeerdering van zijn eer en glorie. Dit komt ons voor, de diepe betekenis te zijn van een zilveren Priesterlijk Jubile en de bron van zijn diepe vreugde tevens: dat het de zin van de roeping duidelijker doet verstaan van ooit te voren. Dat het de roeping toont als het beste deel, dat de mens op aarde van God ontvangen kan. Dit is de dag van de zilveren kroon, omdat hij de hoogste rechtvaardiging van geheel een leven is.

Pater Antonius van Weerelt werd geboren te Rotterdam op 20 December 1901. Hij is een neef van de Zeer Eerw. Pater Josef van Weerelt, die van 1893 tot 1911 op deze eilanden missionaris is geweest, en die Pastoor was van Pietermaai in het jaar dat de huidige Jubilaris werd geboren.

PASTOOR A. v. WEERELT
.....Organisator.....

Nadat hij op 21 Juli 1929 de H. Priesterwijding ontvangen en zijn studies voltooid had kwam hij op 30 December op Curaçao aan en werd geplaatst te Pietermaai.

Vervolgens ontwikkelde zijn leven zich volgens het patroon, dat het gebruikelijke der missionarissen omdat het niets anders is dan het patroon der gehoorzaamheid: Kapelaan op Otrabanda, op Pietermaai. Assistent te Kralendijken weer Kapelaan op Pietermaai. Tijdelijk Pastoor van Groot Kwartier, Pastoor van Westpunt — San Willibrordo — Soto — Sint Eustatius — Noord van Aruba — Jandoret.... en daartussen dat verlof, dat vijf jaar duren moest omdat de Duitsers de terugtocht onmogelijk maakten.

Het gewone patroon van de soldaat van God, van de man tegen wie gezegd wordt: „Ga en hij gaat...." en die dient waar en wanneer hij kan: behalve als Pastoor in zijn parochie, als Voorzitter van de Filmkeurings-commissie, als Voorzitter van de Katholieke Jeugd-Centrale, als Voorzitter van het Comité ter viering van het Mariale Jaar.

Pater van Weerelt, de man met de nuchtere kijk, het benijdenswaardig organisatievermogen, de altijd bruisende activiteit. Maar Pater van Weerelt vooral, de man met het hart van goud, die deze talenten altijd en tot het uiterste ter beschikking stelt van hen die hem om hulp benaderen.

Wellicht is ook dit in de kruitdamp van de degelijkse strijd niet altijd even zichtbaar, maar wellicht zal ook dit op deze zijn jubelzorg met onmiskenbare duidelijkheid blijken: hoe groot de waardering is voor zijn spontane, hulpvaardige, goudeerlijke priesterhart.

Pater Willibrordus de Barbanson, klasgenoot van Pater van Weerelt, heeft behalve de klas opvallend weinig met hem gemeen: zo groot als de een is zo klein is de ander en zoekt de grote het in de brede zwaai van de reis die over 's Heren akkers scheert, de kleine spits liever zijn levendige geest in stilte en verborgenheid. Maar zeis of rapier: de buit is voor God.

Pater de Barbanson werd geboren te Zwolle op 27 October 1901 en kwam, na op dezelfde dag als Pater v. Weerelt priester gewijd te zijn, op 20 December van 1929 te Curacao aan alwaar hij aanvankelijk op Otrabanda geplaatst werd. Vervolgens werd hij Kapelaan op San Mateo, Assistent op Noord (Aruba), Pastoor van Rincon, van L'Orient, op het Franse eiland St. Barthelemy en van Gustavia — het hoofdplaatsje van hetzelfde eiland.

Vandaar vertrok hij in 1939 met verlof naar Holland en keerde op 20 April 1940, nauwelijks 3 weken voor de Duitse val, terug in de Antillen.

Aanvankelijk Con. Rector van het St. Elizabeth - Hospitaal, werd hij op 1 September 1940, wat hem voor immer met bijzondere banden van geestelijke verwantschap aan dit blad verbindt: Redacteur van het Weekblad „La Cruz", welke functie hij ruim 5 jaar tot 27 April 1946 heeft waargenomen.

Ondertussen verwisselde hij zijn Rectoraat voor de kapelaansfunctie van San Mateo en is sedert 27 April 1946 Pastoor van Philipsburg op St. Maarten.

PASTOOR W. de BARBANSON
....Oud-redacteur van „La Cruz"....

In de aanvang van deze korte levensschets spraken wij van een levendige geest, die zich het liefst in stilte spitst op de strijd voor God. Het is deze kwaliteit, die hem, en met zulk een groot succes, Redacteur van „La Cruz" deed zijn. Het is deze kwaliteit die ons hem immer aan deed treffen op zijn kamer, zijn kleine gestalte verloren achter en stapel boeken, maar met ogen die blonken van een onverzadigbare intellectuele curiositeit, welke hem tot een wandelende encyclopedie maakt van alle soort wetenswaardigheden maar vooral van die, welke nuttig zijn voor de verspreiding van het rijk van God van die welke alle werkers langs 's Heren wegen van node hebben, maar welke zij op die wegen niet makkelijk vinden: niet op de wegen, maar wel bij hun confrater de Barbanson, die je meestal bij zijn boeken treft maar die dan ook met raad en daad al die belangrijke diensten biedt, zonder welke het Apostolaat niet goed kan uitgeoefend worden, de bruisendste activiteit te spijt.

Dit is een vluchtige tekening van twee priesters die zich op hun „hoogdag" boven hun eigen leven voortreffen en het duidelijker voor zich zien dan wij het zouden kunnen beschrijven. Onze hartelijke gelukwensen gaan naar hen uit, want gelukkig zijn zij immers de vele jaren van priesterarbeid, die de goede God hun nog geven moge, kunnen zo moeilijk niet meer zijn als die, welke zij heden in zilver besloten. Niet na de zin van het overleden zo duidelijk gezien te hebben.

De overstromingen

In Hongarije vijf dijkdoorbraken

Wenen. — De overstromingen in Hongarije nemen steeds ernstigere vormen aan. Maandag werd gemeld, dat op tenminste vijf plaatsen de Donaudijken zijn bezweken. Geheel Noord-Hongarije is Zondagavond geteisterd door zware stormen. De toestand is heel ernstig ten Zuiden van Boedapest, waar in de dijken een gat van een kilometer lengte is geslagen. 1200 Hongaarse en Russische militairen zijn hier bezig met het aanleggen van een nooddijk. Radio Boedapest riep om, dat alle arbeiders bij de wegen, bruggen, spoorwegen en het wegvervoer, die met vacantie zijn opgeroepen, worden om te helpen.

Gisteravond meldde Radio Boedapest, dat het water bij Boedapest begint te zakken. Het gevaar is evenwel nog niet over het hoogtepunt heen.

In Tsjechoslowakije blijft het water zakken, doch ook hier is nog niet alle gevaar geweken. In West-Duitsland worden nieuwe overstromingen gemeld bij Hamburg en nabij de grens van Oost-Duitsland.

Receptie

Willemstad. — Zondagmorgen as. om half elf zal een receptie gehouden worden op het terrein der Zustersschool van Jandoret om aan de parochianen en vele vrienden en bekenden gelegenheid te geven de Zeer Eerw. Pastoor A. van Weerelt geluk te wensen met zijn zilveren Priesterjubilee.

Recht tot het Hart

— Spreken is goed, zwijgen is beter, maar beiden zijn even slecht als zij worden overdreven.

Hoe staat het met de Tour?

ETAPPE-WINNAAR	GELE TRUI
1e etappe: Wagtmans (Ned.)	Wagtmans (Ned).
2e etappe: Bobet (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
3e etappe: Dussault (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
4e etappe: Wim van Est (Ned.)	Bobet (Frankrijk)
5e etappe: Kubler (Zwitserl.)	Bobet (Frankrijk)
6e etappe: Forlini (Fr. Regionaal)	Bobet (Frankrijk)
7e etappe: Vivier (Fr. ZW.)	Bobet (Frankrijk)
8e etappe: Debruyne (B)	Wagtmans (Ned.)
9e etappe: Henk Faanhof (Ned.)	Wagtmans (Ned.)
10e etappe: Bauvin (Fr. N.O.C.)	Wagtmans (Ned.)
11e etappe: Ockers (België)	Wagtmans (Ned.)

Het gaat best....

Hotelplannen vorderen in goede richting

Binnenkort 8 ton bij elkaar?

Willemstad. — Curacao staat in het teken van de bouw van het hotel „El Curacao" en dat de plannen steeds vastere vorm aannemen staat wel vast. Heden arriveren op Curaçao de heren Salerno, architect van het nieuwe hotel en Roll, hotel deskundige van de Internationaal Hotel Corporation teneinde met het petit comité van gedachten te wisselen over de bestaande plannen.

De heren zullen uitputtend overleg plegen terzake de bouw van het hotel, zo wordt Donderdagavond in de „Club Curaçao" een vergadering belegd voor de aandeelhouders en eventuele reflectanten voor inschrijving, waarbij opening van zaken gegeven zal worden.

De heer Norman Chumaceiro is vol goede moed, hij deelde ons mede, dat beschikt kan worden over een bedrag van fl. 600.000. Momenteel is men bezig met Nederlandse investeerders — in dit geval bedrijven en ondernemingen, die hun kantoren in de Antillen hebben gevestigd — teneinde het restant ad f. 200.000.— bij elkaar te krijgen. Het ziet er dus wel naar uit, dat de 800.000.- binnenkort volgetekend wordt.

Begroting 1955 ingediend

Willemstad. — De Ontwerp-begroting 1955 is momenteel bij de Raad van Advies en zal vóór 1 Augustus a.s. bij de Staten worden ingediend. De regering heeft zich bereid verklaard om de schriftelijke procedure te verkorten, en reeds na het voorlopig verslag tot behandeling over te gaan.

GELOOFSBRIEVEN INGEDIEND

Willemstad. — Naar wij vernemen heeft de heer E. Morkos zijn geloofsbrieven bij de Eilandsraad ingediend teneinde de heer Jossy Martiena, die bedankt heeft, te vervangen.

Momenteel zijn er nog twee vacatures t.w. C. J. Sprockel (gedeputeerde) voor Ph. B. Römer en de vacature van mevr. de Lannoy, die gelijk wij reeds meldden, door drukke werkzaamheden genoodzaakt, de Raad verlaat en door Heraclio Henriquez wordt vervangen.

Binnenkort wordt een openbare raadsvergadering gehouden, waarin bedoelde raadsleden zullen worden beëdigd. Tevens wordt aan de orde gesteld de vervanging van gedeputeerde J.R. Jonkhout, die de 30-ste dezer met ziekteverlof naar Europa vertrekt. Hierover publiceerden wij reeds, dat de heer E. J. Morkos als wnd. gedeputeerde wordt genoemd, doch uiteraard dient de Raad in de vervanging te beslissen.

Kaaiman groeit als kool

Willemstad. — De „Kaaiman van het Schottegat" die dezer dagen uit het Schottegat werd opgevist en bij de heer Willems op het Rif logeert, maakt het uitstekend. Het beest is ongeveer 75 cm. lang. Toen het bij de heer Willems kwam, ontdekte deze dat het dier beschadigd was onder de kaak, het vel was helemaal opengereten. De heer Willems heeft de kaaiman behandeld en de eetlust is geheel teruggekeerd. Hij ziet er al veel beter uit en groeit als kool. Wij zijn verheugd te vernemen dat de kaaiman het goed maakt. De heer Willems heeft later vernomen dat het dier waarschijnlijk van een van de Engelse tankers „Theobaldus" of „Tomocycles" afkomstig is. Een heer belde de heer Willems namelijk later op, die verklaarde Engelse zeelui te hebben horen praten over een kaaiman. Dit beest zou zijn losgebroken en in het water zijn gesprongen.

Het weer

Max. temp. 30.4 C (86.8 F), min. 26.8 C (80.3 F) en gem. 28.3 C (83 F). Max. wind 19, min. 8 en gem. 14 knopen. Vochtigheid 70%. Helder 8, licht bewolkt 10 en bewolkt 6 uren.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen geen in en 2 uit tankschepen 10 in en 5 uit; zeilschepen 2 in en 3 uit. Passagiers landend 9, vertrokken en doorgaand geen.

Hato: Vliegtuigen 13 in en 15 uit. Passagiers landend 143, vertrokken 149 en doorgaand 129.

Barretta nr Pto. Lemon, **Noordzee** nr. zee.

Washington. — Senator McCarthy heeft medegedeeld, dat bepaalde raadslieden van zijn subcommissie van onderzoek willen aftreden. Hij noemde geen namen, doch zeide, dat hun vertrek een van de grootste overwinningen van de communisten zou zijn.

Militaire dienst in de Nederlandse Antillen

Willemstad. — De kwestie van de vrijwillige dienstneming van Antillianen aan de krijgsdienst zal, naar verluidt, na de aanvaarding van het Statuut aan de orde komen.

Procedure Statuut besproken

Willemstad. — Vandaag komen de fracties van de partijen bij elkaar om van gedachten te wisselen omtrent de procedure, die gevolgd moet worden m.b.t. de behandeling van het Statuut in de Staten. Gelijk wij Zaterdag reeds meldden is het Statuut bij de Staten ingediend.

Overeengekomen is het Statuut in de Commissievergadering der Staten te bespreken. Indien weinig of geen opmerkingen worden ingebracht, zal het Statuut ter goedkeuring aan de Staten worden voorgelegd.

Inside Curacao

Willemstad. — Gisteren is per post verzonden een gestencild blad met de gedrukte kop „Inside Curaçao", in groten getale is dit blad op de Isla verspreid. „Inside Curaçao" is, naar de kop vermeldt, een product van een Stichting, die zich tooit met de wijdse naam van „Stichting Algemene Politieke Voorlichting". Het secretariaat vermeldt geen nader adres, het nummer van de postbox zegt al evenmin wat slechts de cijfers 245 duiden op een bepaalde afkomst.

De bedoeling van dit blad is, naar de redactie zegt, om datgene te vermelden, wat de kranten niet vermelden, want naar het oordeel van „Inside Curaçao" pleegt geen enkele krant voorlichting althans objectieve voorlichting.

Wij zijn benieuwd naar de inside stories van „Inside Curaçao", hoewel het eerste nummer nu niet bepaald nieuws geeft wat reeds niet in de kranten heeft gestaan. Maar wellicht verschaffen de volgende nummers wat meer „inside information".

Tafeltenniscompetitie gaat beginnen

Willemstad. — Reeds eerder meldde de „Amigoe" de oprichting van de Tafeltennisbond op Curaçao. De gekozen werkcommissie is de vorige week bijeen gekomen. Op deze bijeenkomst is met algemene stemmen besloten om in afwachting van de officiele goedkeuring van de opgestelde statuten toch met een competitie te beginnen. Deze competitie vangt aan op 23 Augustus a.s.

De verenigingen die aan deze competitie wensen deel te nemen worden verzocht zich voor 7 Augustus a.s. aan te melden. (Bij I. Irausquin, Botica Nueva, tel. 2838). De deelnemende verenigingen kunnen slechts één team van drie man in elke klasse meespelen. Er zijn twee klassen. Maximum zes personen van één club kunnen dus meedingen naar de kampioenstitel. Aangezien het werkcomité uiteraard geen competitie kan samenstellen zonder onkosten te maken, wordt voor elke club Fls. 10.— inschrijfgeld geheven, dit bedrag zal later weer verrekend worden met de betreffende clubs. Wij mogen alle verenigingen opwekken om aan deze competitie deel te nemen.

Van de Curacaose sportvelden

HATO NIET IN HET DOEL?

Willemstad. — Naar wij vernemen is Hato, onze nationale doelverdediger van het Curaçaose elftal, nog niet geheel hersteld van het ongelukje, hem ruim een week geleden overkomen. Er is toen iets op zijn been gevallen, waardoor Hato nog steeds niet werkt.

Wij hopen, dat hij de volgende week zal zijn hersteld om de strijd tegen het Nederlandse elftal te mogen meemaken.

VAN HET BARGEBAD TOURNOOI

Willemstad. — Het tournooi, georganiseerd ter gelegenheid van het vijfjarig bestaan van de Bargebadclub, is gisteren voortgezet. Twee basketballploegen traden in het strijdperk. De eerste wedstrijd ging tussen Wit en Blauw. twee damesploegen van het Bargebad waarbij Wit winnaar werd met 20—13. De tweede wedstrijd, ook tussen Wit en Blauw, ditmaal herenploegen is eveneens door Wit gewonnen en wel met 29—20. Hedenavond om zeven uur gaat het tournooi door en spelen E. Zethirin en C. Rosalina, en als tweede D. Haseth vs. D. Armstrong Lawntennis op de banen te Suffisant. Wij willen nog opmerken dat de basketballwedstrijden gisteravond grote belangstelling genoten van de zijde van het publiek.

Basketball

Willemstad. — Na een lange pauze is er weer basketball in het Bargebad. Ten bate van het Gebrekkige Kind is het weer sporten, een spannende wedstrijd staat op het programma, Dragons nemen het op tegen S.D.L. Dat wordt een interne Surinaamse geschiedenis geladen met hoogspanning. De aanvang is bepaald op hedenavond 21 uur. Ook spelen Athene en Lightning tegen elkaar deze wedstrijd begint om 19.30 uur.

OP 15 NOVEMBER NAAR DE STEMBUS

Naar wij vernemen zijn de verkiezingen voor de Staten der Nederlandse Antillen vastgesteld op 15 November a.s.

Sociedad Bolivariana kiest nieuw bestuur

Willemstad. — De Sociëteit Bolivariana van Curacao heef tin de jaarlijkse Algemene Vergadering van Zondag jl. een nieuw bestuur gekozen, bestaande uit de volgende leden: Max Henriquez (voorzitter), Pedro Portillo (onder-voorzitter), Jorge de León (penningmeester), Luis Gonzalez del Prado (secretaris), Francisco Sánchez (bibliothecaris) en als commissarissen de heren Ruben Irausquin, Hubert Muskus, Gaston Palacios en Alberto Lieder.

Oudercommissie Luis Brionschool benoemd

Willemstad. — De volgende leden der oudercommissie zijn voor de Pedro Luis Brion School gekozen, t.w.: voorzitter W. E. Bakhuis, onder-voorzitter E. R. Young, penningmeester E. E. v. Eer, 1e secretaris L. Mc Koy en 2e secretaris E. P. Gravenberch. De heren P. R. Mieskerk en F. Becher zijn tot leden benoemd.

COLOMBIANEN VIEREN FEEST

Willemstad. — Vandaag vieren de Colombianen hun nationale feestdag en zij hebben dit weer traditioneel gedaan door het leggen van enkele kransen aan de voet van het standbeeld van Simon Bolivar en Luis Brion.

De plechtigheden werden begonnen met een Hoogmis in de kerk van Groot Kwartier, waar pastoor Th. Bartels de H. Mis celebreerde met assistentie. Onder de kerkgangers bevonden zich talrijke leden van het Corps diplomatique de heer v.d. Valk, wnd. gouverneur, Commandeur H. Bos en Overste J Nass, leden van het Corps diplomatique. De heer van Wordragen was óók onder de aanwezigen.

Na afloop van de kerkelijke plechtigheden werd het accent gelegd op het leggen van de kransen bij het standbeeld van Bolivar en Brion. Onder de aanwezigen merkten wij vele autoriteiten op uit regerings en handelskringen.

Om het Schaakkampioenschappen

Willemstad. — Voor de wedstrijden om het Persoonlijk Schaak Kampioenschap hebben zich 24 deelnemers opgegeven, die na loting als volgt zijn geplaatst:

In Groep I: G.E.A. Booi, I.B. Meit, J.N. de Windt, H.J.J. Soeterboek.

In Groep II: M. Gandelman, I. Moron, J. van Es en S. de Castro.

In Groep III: K. L. Rozendaal, P. Keur, T. Korevaar en L. Renaud.

In Groep IV: E.G. Hudson, J. de Vries, L.G. den Houting en C. Th. Pang Atjok.

In Groep V: Ch. Fernan, O. de Leon, A.J.H. Tecla en H. Korevaar.

In Groep VI: H.A. Suiters, P. Avis, B. van Herksen en S. Zonenschain.

Evenals in 1953 zullen de wedstrijden in het Receptielokaal Asiento plaats vinden. Afgebroken partijen zullen op de daaraanvolgende Donderdagen in het R.K. Zeemanshuis worden uitgespeeld. De 1e ronde vindt plaats op Maandag 26 Juli as., de 2de en 3de op Maandag 2 en 9 Augustus.

Balata industrie ligt stil

Paramaribo. — De balata-industrie in Suriname ligt vrijwel geheel stil. De afzet is nagenoeg teruggelopen tot het punt, waarop gezegd kan worden, dat de balata kan worden afgeschreven.

Het departement van economische zaken is doende om enkele Research instituten een onderzoek te laten instellen naar aanwendingsmogelijkheden voor balata. Tot dusver werd het voornamelijk gebruikt voor kabelisolatie. Nu deze toepassing geen lonende afzet meer biedt, wordt geprobeerd nieuwe aanwendingsmogelijkheden te vinden.

In voorstad van Chicago

Hevige explosie in vuurwerkfabriek

Chicago. — In een vuurwerkfabriek in Chestertown, een voorstadje van Chicago, hebben zich explosies voorgedaan, die het gehele fabriekscomplex in puin hebben gelegd en die een zware brand hebben veroorzaakt. Volgens de eerste berichten bedraagt het aantal doden 10, terwijl vijftig personen gewond werden. 12 personen worden nog vermist.

POOLS DIRIGENT UITGEWEKEN

Warschau. — De bekende Poolse dirigent-componist Andresej Panufnik heeft de vrijheid in het Westen verkozen en bevindt zich thans in Londen, zo delen Poolse emigrantenkringen mede.

In 1953 heeft Panufnik de Stalinprijs voor de vrede verworven voor zijn Vredessymphonie, die critici aan beide zijden van het ijzeren gordijn gunstig beoordeelden.

Tenminste....

Moskou. — Met één pennestreek is een van de meest bekende Russische liederencomponisten, Boris Mokrousov, van de lijst van Russische componisten geschrapt. Het bleek, dat Boris het werk van een jonge collega voor het zijne had laten doorgaan, tenminste zo wordt officieel medegedeeld.

VLOEIBARE BRANDSTOF IN KERNREACTOREN?

Plan van twee Nederlandse geleerden

(Van onze correspondent)

Twee Nederlandse geleerden, dr. J. J. Went, chef van het onderzoekingslaboratorium van de NV KEMA te Arnhem en dr. H. de Bruyn, wetenschappelijk medewerker van het centraal laboratorium van de Staatsmijnen in Limburg, ontwikkelen in het dezer dagen verschenen tijdschrift „Electrotechniek" het denkbeeld in kernreactoren vloeibare brandstof te gebruiken in plaats van uraniumstaven zoals men die thans gebruikt in de reeds twee en een half jaar in werking zijnde Noors-Nederlandse reactor in Kjeller.

De Nederlandse geleerden ontwikkelen in hun beschouwing het reeds bestaande plan dat de bouw omvat van een kernreactor die in opzet min of meer lijkt op die in Kjeller, maar dan met een veertigmaal zo groot vermogen en op den duur met een zo hoge werktemperatuur dat een gedeelte van het uit kernsplijtingen voortkomend vermogen in mechanische energie en dus bijvoorbeeld in electriciteit zal zijn om te zetten. Het essentiële van dit type reactor is dat hij wordt opgebouwd uit staven metallisch uranium die in zwaar water zijn geplaatst. De uraniumstaven, die door de kernsplitsingen verhit worden, worden gekoeld door een langs die staven stromende koelvloeistof, waarvoor in dit geval eveneens zwaar water word gekozen.

Het plan der Nederlandse geleerden omvat reactoren waarin de brandstof in een vloeiende of althans vloeibare toestand aanwezig is. Zij verwachten van de toepassing hiervan bepaalde technologische voordelen. Bij de ontwikkeling van deze reactoren zal men echter, zo zeggen de Nederlandse geleerden, met een lange en moeizame ontwikkeling rekening moeten houden.

Stralen in de Tour

Woutje heeft de gele trui heroverd. Inmiddels zal hij wel een beetje verschoten zijn; de trui bedoel ik. Maar goed, het blijft de gele trui. Als symbool. En nu hoop ik maar, dat Woutje er blij mee is, met het kledingstuk. Net zo blij als ik. Want ik ben reuze trots.

En nou geen gedonder, Wout. Nu niet direct weer spijt krijgen van je succes. Ik zei laatst: „Verover de gele trui en haal het niet in je hersens het ding weer uit te trekken". Toen wilde ik je maar een opkikkertje geven. Maar nu herhaal ik het. En nu meen ik het ook. Aanhouden dat ding. Pellenaars stel ik persoonlijk verantwoordelijk. Mischien wordt het je momenteel geel en groen voor de ogen, maar dat is nu eenmaal je vak. Goed, je wordt kleurenblind; maar dan had je maar geen ploegleider moeten worden. En zorg er voor, dat Bredase Woutje niet te veel suiker in zijn kouwe thee doet. dat weet je, daar kan ie niet tegen. Daar wordt te misselijk van. Denk er om, dat ik mij straks niet moet afvragen: wie, wie heeft er suiker in Woutje's kouwe thee gedaan. Pas op.

En nu heb ik zelf nog een bekentenis af te leggen. Laatst vroeg ik mij af wat ik moest doen als Woutje de gele trui zou heroveren: stralen of rouwen. Welnu, ik heb stralen gekozen. Rouwen kan ik altijd nog doen als Woutje straks stralend erkent, dat ie hem weer kwijt is, de gele trui.

Tsjechen laten Amerikaanse soldaten vrij

Praag. — Duitse grensautoriteiten hebben vandaag verklaard dat door de Tsjechische grenswacht schikkingen zijn getroffen om zeven Amerikaanse militairen los te laten die sedert 4 Juli worden vastgehouden.

De Amerikaanse zaakgelastigde in Praag kon dit bericht niet bevestigen, maar hij verklaarde wel te verwachten, dat het groepje spoedig zal vrijkomen.

SPORT IN HET KORT

Moskou. — Tijdens grote sportfeesten, welke o.m. werden bijgewoond door premier Malenkof en buitenlandse sportautoriteiten, verbeterde Nina Otkalanko Pletneva het wereldrecord 880 yards tot 2 min 8,4 seconden. Het oude record van 2 min. 9 seconden stond op naam van de Engelse Diane Leather sinds 19 Juni van dit jaar.

De Russische gewichtheffer Vilkovsky bracht het wereldrecord tweehandig trekken in het bantamgewicht op 99 kg, hetgeen een verbetering met een halve kilogram van zijn eigen record betekende.

Eerste klassers gaan accoord

Utrecht. — In een langdurige en bewogen vergadering van de Vereniging van Eerste Klassers heeft men zich met grote meerderheid uitgesproken voor het geven van vergoedingen aan spelers en de instelling van een hoofdklasse. Naar aanleiding van een bespreking van enkele afgevaardigden van eerste klasse-clubs met de K.N.V B., waarin het bestuur van de V.E.K. niet gekend was, zijn zes bestuursleden afgetreden. Het bestuur van de federatie van tweede, derde en vierde klassers, welke eveneens te Utrecht vergaderd heeft, heeft meegedeeld, dat de overgrote meerderheid in principe voorstander is van handhaving van het amateurisme.

V.S. tennist in halve finale

Port of Spain. — De Verfenigde Staten hebben de David Cup-wedstrijd eerste ronde der Amerikaanse zone gewonnen met 5—0 van West-Indië. In de laatste twee enkelspelen sloeg Richardson met 6—0, 6—0, 6—2 Phang en Burrows won met 6—0, 6—0, 6—3 van Ingelfield. In de halve finale komen de Verenigde Staten tegen Cuba uit.

In Toronto sloeg Canada Chili (eveneens in de eerste ronde van de Noordamerikaanse zone) met 3—2. In de halve finale komt Canada uit tegen Mexico.

Veearts zette koeien onder stroom

Tweedehands

De heer George Swain uit Norwich wilde een tweedehands motorfiets kopen. De handelaar toonde hem een exemplaar. Het was de racemotor, die George Swain 29 jaar geleden van de hand had gedaan.

Oude schuld

De directeur-generaal van de Britse posterijen heeft een brief gekregen met een shilling er in. De brief was afkomstig van een man, die in het jaar 1920 een telefoondraad had doorgesneden en naar Canada emigreerde.

Vrouwelijke veearts

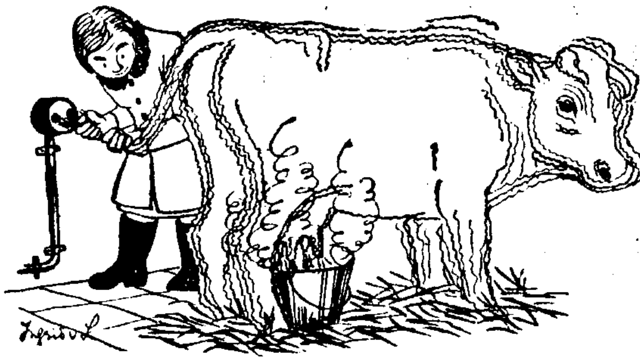
Het Russische ministerie van Landbouw heeft de bul ingetrokken van een vrouwelijke veearts, die, naar 't heet, „krankzinnige" proeven deed. Zij zette n.l. koeien onder stroom teneinde vast te stellen of de melkproductie door electrische schokken zou worden beïnvloed. Men heeft haar nu in een andere tak van productie te werk gesteld. Vermoedelijk in de pasteuriseer-inrichting van een melkfabriek.

In de soep

Mevr. Marie Loasten uit Moegeltoender (Zuid-Jutland) zakte door de keukenvloer en belandde in een enorme soepketel in de kelder, waaruit zij pas na 30 uur bevrijd werd, toen haar familie op bezoek kwam. Ze mag van geluk spreken, dat het niet in Centraal-Afrika gebeurde.

Vuurspuwer

Niets van de scheve toren in Pisa (Italië) maar wel treurig nieuws over Alfredo Baroni (73 jaar). In zijn donkere keuken greep hij naar een fles, dronk er van, merkte toen dat hij per ongeluk de petroleumfles genohad, spuwde het kwalijke goed weer uit, juist op het brandende gas en de vlammen schoten tegelijk zijn mond weer in. Hij leek ineens wel wat op een formidabele vuurvreter, maar ligt intussen toch maar in het ziekenhuis.

Een close-up van de prachtige praalwagen van Dr Chocolaad, die de geschiedenis van de verschijning der H. Maagd voorstelde. Dit was een wagen uit de stoet, die het beeld van O. L. Vrouw van Fatima, hetwelk in Fatima zelf gewijd is en gedurende vier weken gestaan heeft op de plaats der verschijning, naar de parochiekerk van Soto.

BEKENDMAKING.

De Gezaghebber van het Eilandgebied Curaçao, Plaatselijk Hoofd van Politie,

GELET OP:

artikel 76 van de Algemene Politieverordening voor Curaçao 1952 (Aank. bl. 1952 No. 3);

MAAKT HIEBIJ BEKEND:

dat met ingang van 20 Juli 1954

a. onder intrekking van de beschikking van 11 Maart 1949, No. 109, sub c., onder 5e (waarbij de verkeersrichting op de Havenstraat werd bepaald) de Havenstraat voortaan uitgesloten is verklaard voor het verkeer met alle vervoermiddelen en enig vee in Westelijk richting;

b. het gedeelte van de Conscientiesteeg, gelegen tussen het Brionplein en de Sebastopolstraat, uitgesloten is verklaard voor het verkeer met alle soorten motorrijtuigen en rijwielen in beide richtingen;

c. dat deze uitsluiting kenbaar zullen zijn door internationale verkeersborden, geplaatst op de rechterhoeken van de betreffende wegen.

Willemstad, 20 Juli 1954.

De Gezaghebber van het
Eilandgebied Curaçao
Plaatselijk Hoofd van Politie,

M. P. GORSIRA.

MEISJES IN UNIFORM vieren haar jubileum

Meer „Milva's" gevraagd — Over een zich in zijn vacantie vervelende scholier — Tekort aan jeugdleiders in de groeiende grote steden — Kleine gemeenten in de „Randstad Holland" vechten voor hun behoud — Een bekend toneelleider en een groot geleerde herdacht

Dreigt de enkeling onder te gaan in de massa?

Onze oudste zoon, die vacantie heeft, is ontevreden. Het begon kort nadat hij bericht had gekregen, dat hij naar de volgende klas was bevorderd. Tijdens de maaltijden zat hij met een nors gezicht aan tafel. Zijn moeder rapporteerde, dat de jeugdige gymnasiast

De week in Nederland

's morgens herhaaldelijk geroepen moest worden, voor hij uit zijn bed kwam. Zijn houding tegenover zijn nog niet schoolplichtige broertje en zusje was, op zijn zachtst uitgedrukt, onwelwillend. Hij haalde zijn kamer onderste boven, liet overal in huis boeken, timmergereedschap en tijdschriften slingeren, maar deed de gehele dag eigenlijk niets.

Het is duidelijk, dat in een dergelijk geval van een vader verlangd wordt, dat hij in zal grijpen. Het „open gesprek", door schrijvers van populaire bijdragen over kinderpsychologie aan ouders van pubers aanbevolen, was hier het aangewezen middel. Dies zetten de scholier en uw briefschrijver zich op een avond tegenover elkaar. De scholier keek ontevreden. Uw briefschrijver wierp tersluikse blikken naar het wachtende avondblad.

„Ik krijg klachten over je," begonnen wij het onderhoud. „Wat is er met je aan de hand?" Er is niets zo goed bij een dergelijk gesprek als met de deur in huis vallen.

De delinquent beantwoordde de vraag met verrassende openhartigheid. „Ik verveel mij," zei hij en geeuwde.

„Waarom ga je er niet op uit? Toen ik zo oud was als jij...."

„Waar moet ik heen?" onderbrak de zich vervelende jongeling het vaderlijk betoog.

„Waar je heen moet? Naar buiten natuurlijk. Naar de duinen, de polders, de bossen...."

De gymnasiast lachte even en er lag iets geringschattends in zijn nu eens brommende, dan weer piepende overgangsstem, toen hij antwoordde: „Bossen waren hier misschien in uw jeugd, paps, maar nu zijn er alleen nog maar drie parken, die vroeger bossen zijn geweest. Je mag er niet buiten de paden lopen en alleen op de hoofdwegen fietsen. In de polders ben ik vorige week geweest, omdat u het er altijd over heeft. Het idyllische weggetje over de dijk, waar u vroeger zo graag wandelde, is nu een autoweg, maar zó smal, dat de auto's je elk ogenblik onderste boven dreigen te rijden. En toen we in de berm gingen zitten bij een poldervaart, joeg de motorpolitie ons weg, want om grasvernieling te voorkomen mag er niemand op het gras plaatsnemen...."

„En de duinen?"

Prikkeldraad....

„Prikkeldraad," antwoordde de jongeling-met-vacantie, „en twee stroken zogenaamd vrije duinen, waar je alleen langs de paden mag lopen en waar om de twintig meter een bordje staat met „Fraai uitzicht", of „Verboden bloemen te plukken". Ik zou niet weten wat ik in de duinen moest doen!"

Op dit punt heeft uw briefschrijver het gesprek afgebroken. Er mocht dan misschien enige overdrijving schuilen in de verklaringen van de zich vervelende knaap, in grote lijn had hij gelijk. Er is in de „randstad Holland" niet veel meer te beleven voor jongens, die nu eens geen zin hebben om (in clubverband, want op straat mag het niet) te gaan voetballen, en die de drang naar avontuur, die bij hun romantische leeftijd past, willen bevredigen door verkenningstochten naar buiten. Er is, buiten de huizenzee en buiten de eindeloze villawijken, nog maar heel weinig echt, wild „buiten" in westelijk Holland, en wat er nog is, wordt beschermd door prikkeldraad. Die avond hebben uw briefschrijver en zijn echtgenote zuchtend besloten het voorgenomen verblijf van hun oudste op een boerderij

Rijswijk bij den Haag, dat zich verzet tegen annexate door de residentie.

in het — voorlopig nog wat vrijere — oosten van Nederland zo mogelijk met een week te vervroegen.

Ondertussen vormen het gebrek aan ontspanningsgebieden en de voortdurende uitbreiding van de stedelijke bebouwing in westelijk Holland een probleem van de eerste orde — ook en vooral op sociaal gebied. Waar moet de jeugd voor haar ontspanning heen in de enorme steenwoestijnen, waar op mooie dagen elk park een landdag van moeders met kleuters en kinderwagens lijkt en waar de aanleg van sportvelden en van zwembaden lang niet altijd gelijke tred houdt met de groei der nieuwe wijken? Vroeger: één, hoogstens twee generaties terug, begon aan de rand der betrekkelijk kleine steden de natuur. Thans begint aan de rand van de meeste steden in West-Nederland.... een nieuwe stad. Men schrijft over de dreigende ondergang van de enkeling in de massa, maar hoe wil men massa-vorming voorkomen in woongebieden, waar, buiten de sportvelden, de jeugd nergens gelegenheid heeft zichzelf te zijn, zwerftochten te ondernemen, vogels te bespieden, rovertje te spelen, zonder onmiddellijk in botsing te komen met politie, parkwachters of boze bewakers van gronden, die bouwrijp gemaakt worden?

De „ongrijpbare" jeugd

Vooral voor de jeugd, die niet opgevangen wordt in clubs en schoolverenigingen en die onmiddellijk na het verlaten van de lagere school — op veertienjarige leeftijd — naar fabriek of werkplaats gaat, de zogenaamde „ongrijpbare jeugd", dreigen in de wereld van steen en asphalt, waar zij haar vrije tijd doorbrengt, grote gevaren.

Sinds jaren tracht men de jongens en meisjes uit deze — zeer grote — groep op te vangen door het organiseren van speciaal op hen gericht clubwerk. In clubhuizen kunnen zij knutselen en spelen, men tracht hen tot sportbeoefening te krijgen en in hun vacantie organiseert men dagtochten en kampen in de vrije natuur voor hen. Een uiterst belangrijk stuk sociaal werk, dat echter te lijden heeft onder een ontstellend tekort aan geschikte leiders.

Men peinst thans — zoals een vooraanstaand man in dit jeugdwerk onder de grote-stadsjeugd ons vertelde — op allerlei middelen, om mannen en jonge vrouwen met aanleg voor het jeugdleiderswerk tot zich te trekken. Voor velen, die deze geschiktheid bezitten, en die zich ook wel aangetrokken voelen tot dit nuttige en belangrijke werk, is het voornaamste bezwaar de zeer geringe geldelijke beloning, die beroepskrachten in het algemeen geboden kan worden, terwijl het verrichten van dit werk naast een volwaardige betrekking elders velen te zwaar is. Sommigen hopen, dat de overheid de helpende hand zal toesteken. Maar — zo redeneren anderen, wie het geluk van de opgroeiende generatie evenzeer ter harte gaat — doemt, als de overheid veel geld in het jeugdwerk gaat steken, niet het gevaar op van een staatsjeugdzorg, met alle gevaren van dien? Zo tobt men bij het jeugdwerk in de grote steden met tal van moeilijkheden en problemen. „Randstad" Holland groeit en daarbij komen menselijke belangen — helaas — weleens in de knoop.

Voor en tegen annexatie

Menselijke belangen, maar ook plaatselijke en bestuursbelangen. Het gemeentebestuur van Den Haag heeft thans — men zal het ongetwijfeld gelezen hebben — voor de vierde maal in enkele decennia plannen ingediend tot annexatie van enkele gemeenten (met name Rijswijk en Voorburg) en van grote stukken van andere gemeenten, omdat zij in feite tot het Haagse woongebied behoren. Naar de mening van Den Haag kunnen de uitgestrekte reeds bestaande en nog te bouwen woonwijken in deze randgemeenten beter door één centraal apparaat bestuurd worden dan dat de ene wijk onder deze, de andere onder gene kleine gemeente valt.

Er zit hier natuurlijk iets in, maar toch kan men ook aan de argumenten, waarmee de bedreigde gemeenten zich tegen de annexatieplannen verweren, niet zonder meer voorbijgaan. Allereerst tarten zij hun grote buurman te bewijzen, dat zij hun gemeentenaren slechter verzorgen en minder service geven dan Den Haag.

Maar daarnaast wijzen zij er op, dat juist de kleinere gemeenten het meest geschikt zijn om een dam op te werpen tegen het hierboven reeds in ander verband genoemde verschijnsel der massaficatie. In Voorburg voelt men zich Voorburger, in Rijswijk Rijswijker, zo redeneren zij, en juist dit besef te behoren tot een niet te grote, nog overzichtelijke gemeenschap is van het grootste belang voor de enkeling. Waarop voorstanders van annexatie — en van de vorming van grote stedelijke agglomeraties in het algemeen — weer antwoorden, dat dit argument misschien gold, toen plaatsen als Rijswijk en Voorburg nog min of meer landelijke dorpen waren, maar dat het thans, nu zij nagenoeg aan de „moederstad" Den Haag zijn vastgegroeid en een vreemdeling de gemeentegrens overschrijdt, zonder er iets van te merken, niet meer opgaat.

(Vervolg zie elders in dit blad)

Milva's aan de maaltijd.

Deel IX van Churchill's memoires

„TRIOMF EN TRAGEDIE HET TIJ DER VICTORIE"

In het zojuist verschenen negende deel van zijn memoires vertelt Winston Churchill van een telegram dat hij op 8 Januari 1945 aan Roosevelt zond. In die boodschap aan de president van de V.S. komt een uitspraak voor die nu, negen jaar later, een bijzondere betekenis krijgt: „Yalta kan heel goed een beslissende conferentie worden; zij komt op een ogenblik dat de grote Geallieerden zo verdeeld zijn en de schaduw die de oorlog voor ons uitwerpt langer wordt. Op het ogenblik geloof ik dat het einde van deze oorlog heel goed nog meer teleurstelling kan brengen dan dat van de vorige"...... Het zijn waarlijk profetische woorden geweest.

Van een dergelijke grootse visie op het wereldgebeuren getuigt dit hele boek, het voorlaatste van de reeks. Intussen is er over de betreffende periode — 6 Juni 1944 tot 21 Februari 1945 — al onnoemelijk veel gepubliceerd, maar de interpretatie van het drama door een der vier voornaamste spelers zelf is uiteraard van de grootste historische betekenis.

Ook al heeft men bijvoorbeeld het voortreffelijke boek van Chester Wilmot „Strijd om Europa" gelezen, dan vindt men toch altijd in Churchill's verslag nog verrassende bijzonderheden over de bevrijding van ons werelddeel, met welk onderwerp de schrijver zich in dit werk vooral bezig houdt. Als Sir Winston 'n intrigerende titel aan deel IX had willen geven zou hij het genoemd kunnen hebben: „Van Overlord tot Argonaut" door kolonel Warden. (Dit waren tijdens de oorlog respectievelijk de codenamen voor: de Invasie, Yalta en de Britse premier). Maar Churchill heeft in zijn bekende rhetorische stijl het boek gedoopt: „Triomf en tragedie" met de toevoeging „Het tij der victorie", en vervolgens kondigt hij zijn lezers, in 'n motto, aan dat hij hun vertellen zal: „Hoe de Grote Democratieën triomfeerden, en daardoor weer tot hun dwaasheden konden vervallen die haar bijkans het leven hadden gekost".

Evenals in de voorafgaande delen baseert de auteur zich geheel op de geschiedkundige documenten, die hij herhaaldelijk in extenso afdrukt. Voor een belangrijk deel bestaat het boek dan ook uit teksten van brieven en telegrammen, in het bijzonder uit correspondentie met Roosevelt en Stalin. Churchills eigen fraaie en meeslepende stijl wordt bijgevolg maar al te vaak geschaad door de dorre toon van de officiële stukken, hetgeen men vanuit literair oogpunt kan betreuren. Men moet echter bedenken dat het niet op de eerste plaats de bedoeling van de Britse staatsman is geweest om een letterkundig meesterwerk of een prettig leesbaar verhaal te scheppen, maar om voor het nageslacht vast te leggen hoe hij „de oorlog als Eerste Minister en Minister van Defensie van Groot-Brittannië gekend en ervaren" had, dus om een historisch werk te creëren.

De geschiedenis begint met D—Day: na maandenlange voorbereiding wordt de grote sprong gewaagd en landen geallieerde troepen op de kust van Normandië. En al op 10 Juni komt de Britse oorlogsleider persoonlijk het front in ogenschouw nemen, zoals hij ook op andere grote momenten in de bevrijdingsstrijd steeds zelf de situatie ter plaatse ging bestuderen. Als Hitler dan wraak neemt en Londen met vliegende bommen en lange-afstands-raketten bestookt, is Churchill getuige van het leed dat zijn landgenoten te verduren hebben. Het is een bijzonder aangrijpend hoofdstuk, dat door de vertaler van een belangwekkende uitvoerige noot is voorzien over de startplaatsen van de V 2's in Nederland.

Dan lezen we hoe het Russische offensief succesvol verloopt en hoe in Augustus de geallieerden uit het Zuiden Frankrijk zijn binnengetrokken. Vervolgens doet Churchill het verhaal van „Het martelaarschap van Warschau", het meest indrukwekkende gedeelte van het hele boek.

Op overtuigende wijze toont hij aan hoe de niet-communistische verzetslieden in de Poolse hoofdstad door Stalin verraden werden. De val was met duivelse list opgesteld: Op 29 Juli wordt Warschau door Radio Moskou aangezet tot een algemene opstand. De Russische troepen liggen immers aan de rand van de stad. Op 1 Augustus, 's middags om vijf uur, breekt het georganiseerd verzet los. De Duitsers slaan echter krachtig toe, en de bewoners van Warschau hebben al hun hoop op een offensief van de Sovjet-legers gevestigd. Maar de Russen laten de Nazi's meedogenloze slachtingen aanrichten, zonder een hand uit te steken. Eerst als de stad na straatgevechten, die zestig dagen geduurd hebben, met de grond gelijk gemaakt is komen de rode „bevrijders" Vijftienduizend mannelijke en vrouwelijke leden van het Poolse ondergrondse leger zijn bij deze veldslag om het leven gekomen.... Stalin heeft zijn trawant Hitler een strijdmacht laten liquideren die hij zelf niet uit de weg kon ruimen, maar die hij toch vernietigd wilde zien, om in Polen een bewind van communistische marionetten te kunnen vestigen!

In het midden van het boek vertelt Churchill van de strijd in Zuid-Nederland en de slag bij Arnhem. Een summiere beschrijving, die in de uitgave van Elsevier terecht is aangevuld met interessante notities van de historicus G. T. de Jong.

In October 1944 gaat Churchill in Moskou met Stalin onderhandelen: het lot van Polen is daar een der belangrijkste onderwerpen van gesprek, maar de compromis-oplossing die gevonden wordt is weinig gelukkig. Stalin heeft zijn hoge Britse gast bij deze gelegenheid een vorstelijke ontvangst bereid en de Russische dictator toont zich van zijn meest beminnelijke zijde, zodat Churchill er van onder de indruk komt en bij zijn terugkeer naar Engeland de toekomst met meer vertrouwen tegemoet ziet dan later gerechtvaardigd zou blijken. (Churchill doet in zijn memoires geen enkele poging om deze „vergissing" goed te praten).

De machtsaanvaarding van De Gaulle in Frankrijk, het Ardennen-offensief en de burgeroorlog in Griekenland worden in de laatste hoofdstukken besproken en tenslotte eindigt het verhaal, bepaald abrupt, met de aankomst van de Westerse Grote Twee op de Krim, waar zij Stalin zullen ontmoeten voor een gesprek waarvan de consequenties tot op de dag van vandaag doorgewerkt hebben.

Mr. Floris Bakels heeft het boek mooi en met grote nauwkeurigheid vertaald en deze Nederlandse uitgave is — in tegenstelling met de oorspronkelijke Engelse — met talrijke foto's verlucht, wat de geschiedkundige waarde van het werk ongetwijfeld verhoogt.

H. Br.

„Triomf en tragedie. Het tij der victorie". Deel IX van Churchill's memoires over de tweede wereldoorlog. Uitgeversmaatschappij Elsevier. Amsterdam, Brussel. MCMLIV.

Yalta in plaats van Den Haag

De historische ontmoeting van de Grote Drie, die tenslotte in Februari 1945 te Yalta plaats vond, zou wellicht in Nederland gehouden zijn, als de strijd tegen Hitler's legers zich anders had ontwikkeld. Dat vertelt Churchill in zijn gedenkschriften. Op 27 September 1944 zond de Britse premier een uitvoerig telegram aan Stalin, waarin hij wijst op het belang van een gesprek tussen de leiders van Engeland, Amerika en Rusland. Letterlijk seint hij: „De President meent, dat wij heel geschikt zouden kunnen bijeen komen in Den Haag. (Roosevelt dacht aan het Vredespaleis. Red.) Wij hebben de stad nog niet, maar het oorlogsverloop kan de situatie aan de Oostzeekust zelfs vóór Kerstmis nog zodanig wijzigen, dat uw reis niet vermoeiend of moeilijk zou zijn. Wij zullen echter nog wel veel zware strijd moeten leveren voordat zulk een plan kan worden gemaakt".

Op 10 Juni 1944, dus kort na D Day, stak Churchill Het Kanaal over, om de invasie mee te maken. Montgomery (links met baret) bracht de Britse premier in een amphibie-vaartuig — een zogenaamde Dukw — naar een der kunstmatige havens aan de Normandische kust.

Zeven weken in de Sovjet-Unie XII

Sovjet-Rusland is thans de tweede industriële mogendheid ter wereld

Officiële productiecijfers zijn voor 80 à 90 pct. juist

Ik nam aan, dat de Sovjet-Unie een volledige economische ontplooiing doormaakte. Ik heb reeds opgemerkt, dat het Sovjetrijk in 35 jaar tijds de tweede industriële mogendheid ter wereld is geworden, de eerste industriële mogendheid van Europa. De Sovjet-Unie heeft haar industriële revolutie in korter tijd volbracht dan Japan of zelfs Duitsland. Wanneer de stuwdammen, die momenteel in aanbouw zijn en wier indrukwekkende massa's ik heb gezien, voltooid zullen zijn, zal de Sovjet-Unie kunnen beschikken over 162 milliard kilowatt, dat is bijna het hele electrodynamische vermogen van heel West-Europa. (176 milliard kilowatt).

Mens ondergeschikt aan het productieproces

Twintig jaar geleden hebben de autoriteiten mij — en met welk een trots — de stuwdam getoond van Dniepostroi. Men zal zich herinneren, dat Stalin zelf bij het naderen der Duitse troepen, in het kader van zijn tactiek van de verbrande aarde, bevel gaf om deze dam op te blazen. Men zegt dat de Sovjet-dictator die dag geschreid heeft: die dam was de fraaiste technische prestatie van het regiem. Ditmaal heeft de directeur van een fabriek in Zaparoje mij opnieuw de dam getoond, die na de oorlog hersteld is. Het bezoek eindigde met de volgende opmerking van mijn gastheer: „Binnenkort is dat de kleinste dam in de hele Sovjet-Unie".

Men had mij verteld over de economische omwenteling in de verre Aziatische republieken, waardoor bijvoorbeeld de 17 millioen inwoners van die zes „staten" driemaal zoveel electriciteit zouden kunnen gebruiken als de 160 millioen bewoners van het Nabije Oosten, Turkije en Pakistan samen.

In een rede tot de Opperste-Sovjet op 8 Augustus 1952 verklaarde Malenkov: „In 1953 zal er meer dan 38 millioen ton staal worden geproduceerd, dat is meer dan het dubbele van de productie in 1940. Er zullen meer dan 320 millioen ton steenkool worden gedolven, d.i. 93 pct. meer dan in 1940, meer dan 52 millioen ton petroleum, bijna 70 pct. meer dan in 1940. Er zullen meer dan 16 millioen ton cement worden gemaakt, bijna driemaal zoveel als in 1940. De productie van de chemische industrie zal worden verdrievoudigd in verhouding tot die van 1940 en die van machinerieën en uitrusting zal 3.8 maal zo groot worden".

De homo economicus

Is het werkelijk nodig om door te gaan met deze opsomming? Inderdaad, ik nam aan dat de Sovjet-Unie een volledige economische ontplooiing doormaakte. Ik durf beweren, dat het schouwspel dat ik heb bijgewoond in al die uitgestrekte gebieden die ik heb bezocht, mijn verwachtingen overtrof. De Sovjet-regering wil een paradijs op aarde tot stand brengen. Zij wil de eisen vervullen van de homo economicus. Heel haar activiteit is er op gericht de economische en sociale toestand te verbeteren en het onderwerpt de mens meedogenloos aan deze ambitie. Toen Stalin eens sprak over de verzwakking der intellectuele en physieke vermogens van de mens, deelde hij koelbloedig mee, dat het er tenslotte om ging de industriële productie te verhogen.

Onmiddellijk na de Octoberrevolutie van 1917 is de Sovjetregering overgegaan tot industrialisatie op grote schaal. De Sovjet-Unie is daardoor de tweede industriële mogendheid ter wereld geworden, de eerste van Europa. Overal werden nieuwe fabrieken gebouwd en bestaande industrieën gemoderniseerd. De eerste eis is productie van productiemiddelen", verklaarde Stalin.

Bepaalde cijfers die ik zojuist heb aangehaald zijn afkomstig uit officiële rapporten en ik weet welk aandeel de propaganda heeft in elk Sovjet-document. Niettemin heb ik talrijke studies gelezen van Westelijke waarnemers, zowel hier als in Moskou. Indien sommigen de door de verantwoordelijke Sovjet-leiders aangehaalde cijfers in twijfel trekken, dan is dat alleen maar om toch te verklaren dat de verwachte resultaten niet helemaal zullen worden bereikt, maar toch wel voor 80 of 90 pct.

Toen ik deze indrukken onlangs kenbaar maakte aan een aantal vooraanstaande Amerikanen, verwonderde het mij dat zij ze in het geheel niet in twijfel trokken of er zich over verbaasden. „Als zij op deze manier doorgaan, zullen ze ons inhalen", meende ik. Ik dacht daarbij aan België met zijn beperkte markt. De Amerikanen begrepen dat ik onder die „ons" ook de Verenigde Staten zelf verstond en zij zeiden: „Inderdaad, als ze zo doorgaan, zullen ze ons inhalen". Ik voor mij geloof dat niet, want tijdens mijn recente reis naar Amerika, ben ik opnieuw onder de indruk gekomen van de verbazingwekkende ontwikkeling van dit land, die verre, verre superieur is aan die van de Sovjet-Unie. Wanneer ik deze mening aanhaal, dan is dat alleen om aan te tonen dat personen die veel beter op de hoogte zijn dan ik, de materiële resultaten die door de Sovjet-Unie zijn bereikt erkennen en dat hun waardering de mijne nog overtreft.

RAYMOND SCHEYVEN

Première van het „chocolade-mannetje"

Verdi zelf rommelde met een zinken plaat het nodige onweer bijeen

Verdi's „Otello", nog onlangs uitverkoren om het Holland Festival 1954 te openen, beleefde op 5 Februari 1887 in de Scala van Milaan de première. Bijna zes jaren later volgde de „Falstaff". Beide werken vormen een machtig sluitstuk op het omvangrijke oeuvre van de grote Italiaanse maestro, die zowel in wezen en karakter als in artistiek temperament en muzikaal uitdrukkingsvermogen een waardige tegenpool van Richard Wagner vormde. Velen spraken van een wonder bij de eerste uitvoeringen van „Otello" en „Falstaff", omdat zij de meester niet meer tot dergelijke prestaties capabel hadden geacht.

Toch schreef Verdi beide werken louter voor zijn genoegen zoals uit een briefwisseling blijkt die hij voerde met Maurel en Tamagno. Beiden hebben later de hoofdrollen gezongen bij de premières van „Otello" en „Falstaff".

Wat Verdi precies onder dat „genoegen" verstond is moeilijk uit te maken, want het is bekend dat de moed hem meerdere malen in de schoenen is gezonken in de lange jaren, dat hij aan deze opera's arbeidde. Dank zij de voortdurende aansporingen van zijn vriend, de componist en letterkundige Arrigo Boito (die zowel het libretto voor „Otello" als voor „Falstaff" schreef) wist Verdi zijn taak echter te voltooien. Het genoegen van de meester zal dan ook wel hierin hebben gescholen, dat hij zich eindelijk volledig aan de werken van Shakespeare kon geven, voor wie hij een diepe bewondering koesterde. Op jeugdige leeftijd reeds creeerde hij de opera „Macbeth", die echter nooit het succes heeft kunnen evenaren van zijn latere Shakespeare-opera's. Caruso heeft nog een grote aria uit „Macbeth" voor de gramofoon gezongen.

Dertig jaar lang heeft Verdi telkens opnieuw geprobeerd om ook „King Lear" een muzikale gestalte te geven, maar tenslotte heeft hij die taak, als boven zijn krachten gaande, terzijde geschoven. Toen hij aan het einde van een succesvolle carrière over meer vrije tijd kon beschikken, vatte hij zijn oude liefde voor Shakespeare weer op en begon vol moed aan „Otello". In huiselijke kring sprak de componist bij voorkeur over het „chocolademannetje" als het gesprek over de Moor van Venetië ging. Naarmate het werk de voltooiing naderde voelde hij echter steeds minder voor de uitvoering er van, maar onder de aandrang van goede vrienden zwichtte hij tenslotte. Op 5 Februari 1887 was het dan zo ver.

Verdi zocht steeds zelf de hoofdrolvertolkers uit voor zijn premières en voor „Otello" viel zijn keus op de beide beroemdheden Francesco Tamagno (tenor) voor de titelrol en Victor Maurel (bariton) als Jago. Hij had reeds twee jaar van te voren met beiden over zijn nieuwe opera gecorrespondeerd.

Men zou denken dat de componist de première van zijn „chocolademannetje" zelf zou hebben geleid, maar niets is minder waar. Verdi had weliswaar een aandeel in de uitvoering, maar een zeer bescheiden: hij rommelde met een zinken plaat het nodige onweer bijeen in de eerste acte......

Op 9 Februari 1893 volgde de première van „Falstaff" en opnieuw waren Tamagno en Maurel van de partij. Na de dood van Verdi (1901) hebben beiden aria's uit Verdi's laatste twee werken voor de gramofoon gezongen. Zo is er nog een plaat uit 1903 waarop Tamagno (toen 52 jaar oud) de grote entrée-aria van Otello zingt. Op een andere plaat kan men Tamagno „De Dood" horen zingen uit „Otello". De plaat werd in Tamagno's eigen huis te Rome opgenomen. De zanger beschikte over zo'n formidabel stemgeluid, dat hij in de uiterste hoek van de kamer moest gaan staan. Het verhaal gaat zelfs, dat, wanneer Tamagno in de opera te Parijs zong, de kristallen luchters aan het plafond in beweging kwamen!

Maurels creaties als Jago en Falstaff zijn bewaard gebleven door opnamen van 1905 en 1907. Beter dan uit enige partituur of libretto begrijpt men door het luisteren naar deze oude platen de oorspronkelijke intenties van de componist.

1. His Master's Voice. Ah! la paterna mano / Macbeth-Verdi. ENRICO CARUSO. 2-052112 / Camden, Februari 1916.

2. His Master's Voice. Esultate! l'orgoglio musulmano sepolto é in mar / Otello-Verdi. FRANCESCO TAMAGNO. 052101 - 1903

3. International Record Collectors Club. VICTOR MAUREL (1848-1923). Created role of Jago at la Scala Febr. 5, 1887. Otello: Era la notte. Recorded in Italy 1905 - IRCC no. 3036 A.

idem: Created role of Falstaff at la Scala Febr. 9, 1893. Falstaff: Quand'ero paggio. Sung twice in Italian and once in French. Recorded in Italy 1907!

GEOFF. DUKE opnieuw alleenheerser op het Asser Circuit

150.000 toeschouwers zien enerverende strijd

(Speciale correspondentie uit Nederland)

Geoffrey Duke, het achtentwintig-jarige Britse motorfenomeen, heeft op de bekende Asser TT opnieuw een niet te miskennen demonstratie gegeven van zijn uitzonderlijke klasse. In een verrukkelijke stijl gleed hij op zijn als een projectiel gestroomlijnde Gilera over het Drentse circuit, van meet af aan ongenaakbaar voor het ganse veld van sterke renners, die in de achterhoede en op het tweede plan een verbitterde strijd voerden. Als een mes zo scherp sneed de gillende machine van die wonderlijke jongen, die Duke heet, door de bochten bij Hooghalen, Laaghalerveen en het Asser bos. Met een grenzeloos gemak haalde hij op de rechte stukken alle duivelse krachten uit het gierende ingewand van zijn Gilera en spoot met tenminste tweehonderd kilometers per uur over de baan. Baanrecord na baanrecord werd door hem aan gruizels gejaagd. Reeds in de eerste ronde draaide hij over zijn fantastische trainingstijden heen en elke volgende ronde bleef hij daar twee tot drie seconden onder. 5 minuten 54 seconden voor de tweede ronde, 5.52.5 voor de derde, 5.50.8 voor de vierde, 5.49.8 voor de vijfde. Met een gemiddelde van bijna 170 km. per uur stoof hij voor alle andere renners uit, ongenaakbaar en zelfbewust. Nooit zag het Asser circuit een grootser coureur dan deze knaap, die in vier jaren tijds als een meteoor omhoog is geschoten, naar de toppen van de motorrensport. Hij beheerst het blerend geweld onder hem als geen ander en laat alle andere coureurs ter aarde van start af slechts luttele minuten zijn vonkende uitlaat zien. Daarna is hij, brullend als een furie uit een andere wereld, uit hun gezicht verdwenen en laat zich tot na de finish niet meer zien.

opnieuw een grote zege bevochten. Van start af aan had het jongetje Hollaus op zijn als een badkuip gestroomlijnde N.S.U. de leiding genomen. Gillend gierde hij kilometers voor de anderen op zijn zes versnellingen over het circuit. De enige, die hem aanvankelijk kon benaderen was de M.V.-rijder Carlo Ubiali, die echter in de derde ronde werd bedwongen door de vinnige Duitser Heinz Müller. Rondenlang trachtte de fluitende Guzzi van Ubiali met een snelheid, die tegen de honderdveertig km. per uur lag, de 46-jarige ex-autocourreur Müller nog te bereiken. Tevergeefs. In de achterhoede streed wereldkampioen Werner Haas tegen zijn landgenoot, de dokterszoon, artiest en courreur Baltisberger. Met nog geen lengte verschil moest Haas in hem zijn meerdere erkennen.

Maar op zijn 250 cc N.S.U. triomfeerde Haas als in zijn glorievolle dagen van het vorige jaar. Met een en een kwart minuut liet hij Rudi Hollaus achter zich. Hollaus, de grote openbaring van de Britse TT, kwam er nauwelijks aan te pas.

De enige, die hem in de 500 cc-klasse enigszins partij heeft kunnen geven was de Rhodesiaan Ray Amm op zijn Norton, het nieuwste kanspaard uit Jo Graig's stal. Veertien ronden lang daverde hij als tweede over het circuit. In de derde ronde reeds had hij de Guzzi-rijder Anderson zijn rug laten zien en liep van dat moment steeds verder op hem uit. Een enkele maal maakte hij dezelfde tijd als Duke. Een enkele maal slechts, want de drieste Britse jongeling rende ronde na ronde meer seconden van hem weg.

Maar Amm gaf prachtig strijd. Op zijn veel minder snelle machine scheurde hij zo mogelijk nog scherper door de bochten en volgde hij, dan wel niet in snelheid, maar toch in stijl zijn grote rivaal fantastisch na. Maar de Norton, drie jaren geleden nog de grote overwinnaar in elke Grand Prix, hield het tomeloos geweld van de race niet vol en sneuvelde in de veertiende ronde. Moedeloos stond Ray Amm langs de kant met een willoze wagen aan de hand. Rijder en motor waren na een afmattende strijd volkomen uitgeput.

Enerverende strijd

Door deze trieste ondergang van de Britse motor-roem kreeg Fergus Anderson op zijn pijlsnelle Guzzi een nieuwe kans. Maar dan moest hij de M.V.-rijder, de woedende Bandirola, van zich afschudden. De strijd tussen deze twee is de heetste geweest, die de minstens honderdvijftig toeschouwers tussen het Asser bos en Hooghalen hebben kunnen aanschouwen.

Met een afgrijselijke snelheid joegen de beide tegenstanders achter elkaar aan. Aanvankelijk wist de lepe Fergus Anderson voor te blijven. Maar dan sleurde Bandirola zijn machine met levensgevaar door de bochten, wist zijn rivaal te benaderen en hem in de tiende ronde te overlappen. Dat was voor Fergus Anderson reden om met nog grotere moed zijn gaskraan open te draaien. In de veertiende ronde lag hij nog slechts enkele meters achter de briesende M.V. van Bandirola en in de vijftiende sneed hij hem in de bochten bij De Haar de pas af.

Tot dat moment hadden vier verschillende merken een gevecht op leven en dood in de voorste gelederen uitgevochten. Een sensationeler race hebben de motorfans van Assen nooit gezien. Vier merken, die elkaar slechts weinig toegaven.

Achter de A.J.S. van Coleman en de M.V. van Dicky Dale, die tezamen een eigen race reden in een zeker zo spannende strijd als de eerste vier, werd een gevecht geleverd, dat de 150.000 enthousiastelingen langs de lijnen eerst goed in opwinding bracht.

Fraaie tijd van Driekus Veer
Werner Haas onttroond in 125 cc.
Norton's kanspaard gesneuveld

Daar raasde een geladen Driekus Veer, eindelijk op een fabrieksmotor, achter de oud-wereldkampioen Pagani aan. Een strijd, die het hart verwarmde en waarin de Nederlander bewees, dat motorrenners niet alleen in het trotse Albion of onder de hete Calabrische zon geboren worden. Op zijn niet helemaal nieuwe, gestroomlijnde Gilera dwong Driekus Veer de met zoveel lauweren gekroonde Nello Pagani tot een uiterste krachtsinspanning. Op de rechte stuken spoot de zoveel snellere zilveren M.V. van de kleine, venijnige Pagani langs de verrukkelijk rijdende Driekus heen.

Maar in de bochten liep de Nederlandse monteur steeds meer op hem in. Een achterstand van negen seconden liep hij, dank zij zijn onvervaard bochtenwerk, in drie ronden op de kleine zoon van het zonnige Zuiden in Onder wild gejuich van de 150.000 toeschouwers gierde hij hem vlak voor de officiële tribunes voorbij. Op niet te miskennen wijze toonde Driekus zijn klasse.. Helaas moest hij op de finish met een achterstand van slechts enkele meters zijn meester in Nello Pagani en zijn Gilera in de zilveren M.V. erkennen. Maar hij had een zeldzame race gereden, die hem terecht de hulde van de 150.000 bracht.

Achter goede Driekus hield Piet Knijnenburg zijn faam hoog. Op zijn onafscheidelijke B.M.W. draafde hij naar de dertiende plaats. Piet Bakker, die op zijn Norton een ereduel uitvocht met die andere Piet, moest met de zestiende positie genoegen nemen.

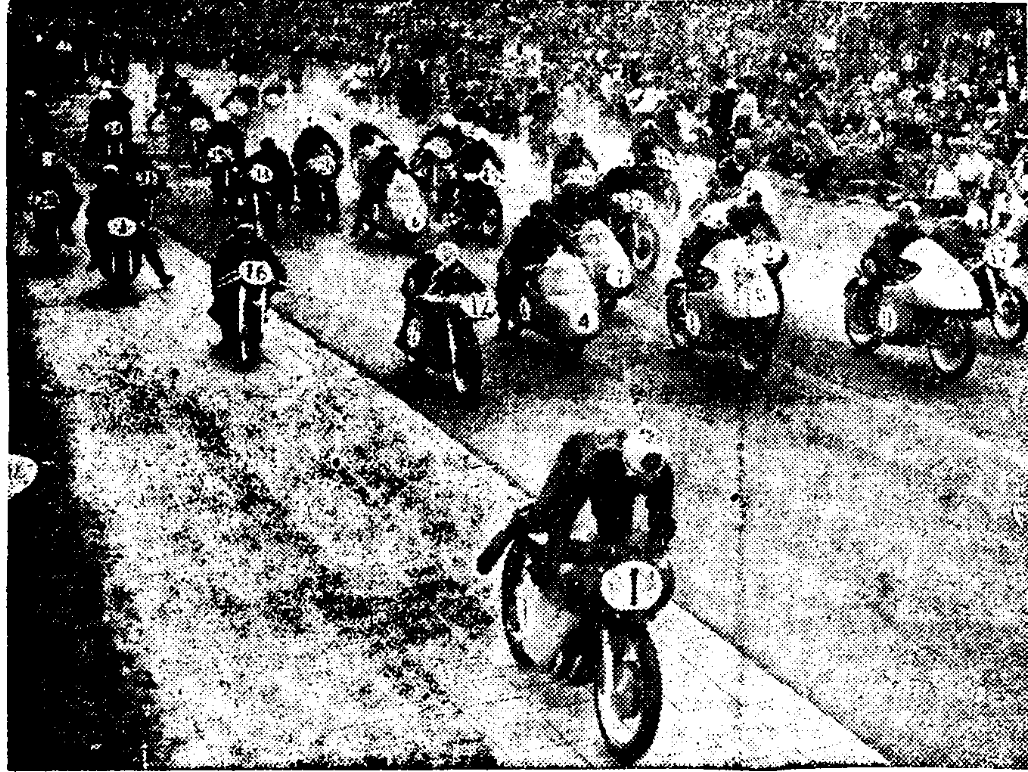
In die zware klasse is ongetwijfeld de felste strijd geleverd. Maar ook in de kleinste klasse, de 125 cc, is danig van leer getrokken. Daarin heeft de N.S.U.

In de 350 cc-klasse heeft Fergus Anderson op Guzzi felle strijd moeten leveren met Lorenzetti, eveneens op Guzzi, om de eerste plaats. Na de helft van de race was hij echter onbereikbaar geworden. Met ruim anderhalve minuut voorsprong gierde hij over de finish. De temperamentvolle Coleman kon het tegen het moordende tempo van de gestroomlijnde Guzzi's niet bolwerken. Op ruim drie minuten na de winnaar ging hij als eervolle derde over de streep. Zijn A.J.S. had het maximale gegeven, maar de Britse motoren moeten het thans volledig afleggen tegen de Italianen.

Wij waren Zaterdagavond, na afloop van de TT van Assen, gelukkig, toen wij in Zwolle waren aangekomen. Van Assen tot de Overijsselse hoofdstad hadden wij gereden tussen een onafgebroken file motorrijders en automobilisten, allen in TT-stemming, die hun uiterste best deden de prestaties van Geoff Duke, van Fergus Anderson en liefst van Driekus Veer te evenaren. Met hoge snelheid slingerde het lint van het leger in leer zich over de weg. Duizenden en nog eens duizenden motorrijders krioelden als nijvere mieren door elkaar. Bijna alle inwoners van Drente en Overijssel en velen in Gelderland waren uitgelopen, om dat leger huiswaarts te zien keren. Met broodjes en koude thee zat men langs de weg. Welnu, die kijklustigen hebben waar voor hun wachten gekregen. Op verschillende punten raakte dat leger van mannen en vrouwen in leer onderling verdeeld. Ongelukken konden niet uitblijven. Ambulancewagens gierden met gillende sirenes door de massa heen en moesten helaas vele malen hulp bieden. Nog voor Meppel was bereikt, hadden wij reeds drie min of meer ernstige ongelukken voor onze ogen zien gebeuren. En dat terwijl wij vrijwel vooraan in de file reden. Wat op het Drentse circuit niet was gebeurd, gebeurde na afloop op de weg. Met ernstige verwondingen moesten enkele motorrijders naar ziekenhuizen in de buurt worden gebracht. Ondanks de afschuwelijk hoge snelheden waren tijdens de races ernstige valpartijen uitgebleven. Die gebeurden wel na afloop.

Nog nooit hebben wij een zo intense belangstelling voor de TT meegemaakt. Nog nooit hebben wij er zo lang over gedaan, om met onze wagen uit het gedrang te komen en nog nooit hebben wij zo verbaasd gestaan over de risico's, die de motorrijders durfden nemen. Het was een schier eindeloze uittocht van drieste rijders. Wij wisten niet, dat er zoveel motorrijders in ons land waren en evenmin wisten wij, dat die lieden zo snel kunnen rossen en razen.

Met brullende motoren gaan de rijders in de 500 cc.-klasse van start. No. 1 Geoff. Duke ligt van het begin af op kop. De 150.000 toeschouwers konden een enerverende strijd zien.

Gevolgen van het Bisschoppelijk Mandement

Het einde van de samenwerking tussen de Nederl. vakverenigingen

N.V.V. trekt zich niet terug uit de Stichting van de Arbeid en S.E.R.

Utrecht. — In aansluiting op ons bericht van gisteren over een verklaring van het N.V.V., dat zij de samenwerking met K.A.B. (Katholieke Arbeiders Beweging) en C.N.V. (Christelijk Nationaal Vakverbond) opzegt, kan nog worden medegedeeld, dat volgens deze verklaring het N.V.V. vanzelfsprekend zijn constructieve bijdrage zal blijven leveren in de vormgeving van de sociale en sociaal economische politiek in Nederland, in de Stichting van de Arbeid de Sociaal Economische Raad en op ander terrein in het belang van de werknemers. Het N.V.V. zal dat blijven doen als algemene vakbeweging, die open staat voor personen van iedere geloofsovertuiging en levensbeschouwing, die zijn beginselprogramma aanvaarden en op de grondslag daarvan aan de verwezenlijking van zijn doeleinden willen medewerken.

Aan de verklaring ontlenen wij voorts het volgende:

Toen reeds tijdens de oorlog de Raad van Vakcentralen tot stand kwam als een orgaan van regelmatig overleg tussen de democratische vakorganisaties, heeft het N.V.V., hoewel zelf een algemene vakbeweging voorstaande, dit aanvaard als een eerste stap op de weg naar nieuwe mogelijkheden van samenwerking op vakverenigingsgebied in Nederland.

Aan deze ontwikkeling werd een eerste slag toegebracht door de Vastenbrief van het Nederlands Rooms-Katholieke Episcopaat van 1946. Immers, in deze Vastenbrief werd het verbod voor rooms-katholieken om lid te zijn van het N.V.V. gehandhaafd „tot dat uit de feiten blijkt dat haar streven niet meer in strijd is met de christelijke beginselen of christelijke geest". Te zijner tijd zouden de bisschoppen daaromtrent een nadere verklaring geven.

Dit standpunt stelde het NVV ernstig teleur, omdat noch in zijn nieuwe beginselprogramma nóch in zijn practisch beleid een grond voor een dergelijk verbod was te vinden.

In het thans verschenen Mandement wordt het verbod van het N.V.V. voor rooms-katholieken opnieuw bevestigd. De mogelijkheid van een nieuw standpunt ten aanzien van het lidmaatschap van het N.V.V., zoals in de Vastenbrief van 1946 uitdrukkelijk werd opengelaten, komt in dit Mandement niet voor. Derhalve betekent het Mandement een verstrakking van het standpunt van 1946. In vergelijking met de tekst van de Vastenbrief van 1946 kan men niet anders dan tot de conclusie komen, dat naar het oordeel van de bisschoppen nu vast zou staan, dat het streven van het N.V.V. „in strijd is met de christelijke beginselen of de christelijke geest". Voor een dergelijke verreikende gevolgtrekking wordt in het Mandement echter niet het minste bewijs geleverd.

Het N.V.V. erkent het innige verband tussen religie en levensovertuiging enerzijds en maatschappelijk inzicht andere zijds en stelt zich op het standpunt, dat de leden volle gelegenheid moeten hebben om ook in hun arbeid voor de vakbeweging van dit verband te doen blijken. Het N.V.V. was en is volkomen bereid voor roomskatholieke leden mogelijkheden daartoe te scheppen, zoals het voor protestants-christelijke leden en humanistische leden reeds heeft getoond.

Het N.V.V. ontkent, dat eenheid van confessie of levensbeschouwing leidt tot eenheid van maatschappelijk inzicht en verwerpt derhalve voor de vakbeweging de confessionele of levensbeschouwelijke grondslag. Het recht om zich op confessionele of levensbeschouwelijke grondslag te organiseren is echter nimmer door het N.V.V. bestreden.

De indeling van het NVV bij de onchristelijke stromingen wijst de hoofdbesturenvergadering als beledigend af. In het NVV zijn met velen, die zich met aan een bepaalde geloofsovertuiging gebonden achten, talloze belijdende leden van onderscheidene kerken, onder wie een niet onbelangrijk aantal rooms-katholieken, verenigd.

Als algemeen richtsnoer voor zijn arbeid heeft het NVV in zijn beginsel-programma de normen van naastenliefde, gerechtigheid, waarheid, verantwoordelijkheid en eerbiediging van de menselijke persoonlijkheid erkend. Met felle verontwaardiging protesteert de hoofdbesturenvergadering dan ook tegen de aantijging, dat van het N V.V. „toenemende onkerkelijkheid en godsdienstloosheid en als gevolgen daarvan verzwakking en verval van zedelijke normen" moet worden gevreesd. Zonder enig bewijs van vrees voor verzwakking en verval van zedelijke normen in het NVV te spreken, is een grievend onrecht.

Met de meeste beslistheid ontkent het NVV dat de bij hem aangesloten leden het risico lopen van mede-verantwoordelijkheid voor besluiten, welke zij krachtens hun geweten kunnen noch mogen aanvaarden.

Het N.V.V. zou de in zijn statuten neergelegde grondslag verloren hebben, wanneer deze in het Mandement door geen enkel bewijs gemotiveerde beschuldiging juist zou zijn.

Het NVV begrijpt en eerbiedigt de verontrusting van de roomskatholieke kerkelijke overheid ten aanzien van het vraagstuk der ontkerstening in Nederland. Maar de hoofdbesturenvergadering moet met verontwaardiging de beschuldiging van de hand wijzen als zou het NVV op enigerlei wijze schuld aan een ontkerstening dragen.

Het ontkent met de meeste beslistheid, dat aansluiting bij het NVV voor grote groepen van arbeiders, ernstige gevaren zou meebrengen voor behoud van hun godsdienstzin en het christelijke karakter van onze samenleving. En daarom betreurt het NVV het, dat het herhaalde verbod vele werknemers in een ernstig gewetensconflict brengt.

Het N.V.V. is diep verontrust door de geest van isolement welke de inhoud van het Mandement beheerst en welke het gevaar van aantasting van de gewetensvrijheid inhoudt. Het advies aan rooms-katholieke maatschappelijke organisaties om met andere organisaties samen te werken, kan die verontrusting niet wegnemen.

Haar oordeel over de op het N.V.V. betrekking hebbende passages van het mandement samenvattend, moet de hoofdbesturenvergadering dan ook krachtig protesteren tegen het herhaalde verbod, omdat dit een feitelijke aantasting van de vrijheid van vakorganisaties betekent.

Voorlopige Commentaar

De voorlopige commentaar van het Verbond van Katholieke Werkgevers luidt als volgt:

Uit het bericht blijkt dat niet alleen de vakbonden de politiek beheersen, maar dat ook omgekeerd de politiek de vakbonden kan beheersen.

Sinds 1945 was de toestand n.l. zo, dat de Raad van Vakcentralen geen enkele aanleiding vond om niet samen te werken met de K.A.B. naar aanleiding van het verbod van de Bisschoppen, dat toen herhaald werd.

In het Mandement van de bisschoppen is in dit opzicht niets veranderd. Het N.V.V. had dus geen enkele reden er zich iets van aan te trekken.

Binnen het kader van de Raad van Vakcentralen was er in het Mandement geen nieuws gelegen. De conclusie moet wel zijn, dat er zeer belangrijke contacten bestaan tussen het N. V.V. en de P. v.d. A.

De week in Nederland

(Vervolg)

Men stuit hier op een probleem, waar reeds veel over geschreven en gestudeerd is, maar waar men feitelijk nog geen juist antwoord op weet. Terwijl het toch, in verband met de voortdurende groei-naar-elkaar-toe van tal van steden en voormalige dorpen in het westen van de provincies Noord- en Zuid-Holland, voor de toekomstige ontwikkeling van dit enorme woongebied van het grootste belang is. Vooruitzien, toekomstige ontwikkelingen vanuit het heden beoordelen, is nu eenmaal het moeilijkste deel van de taak van elke regeerder.

Tien jaar Milva

In zekere zin gold dat ook — en nu betreden we een heel ander terrein — voor degenen, die in en kort na de oorlog het besluit namen korpsen van vrouwelijke hulpkrachten toe te voegen aan het Nederlandse leger en de Nederlandse marine. Vooral kort na de oorlog waren er velen, die meenden, dat meisjes in militaire uniform in oorlogstijd desnoods geduld konden worden, maar dat ze in vredestijd, althans in Nederland, niet pasten. Desondanks heeft men ze gehandhaafd en de Milva, de afdeling vrouwelijke hulpkrachten van leger en luchtmacht, vierde onlangs zelfs reeds haar tienjarig bestaan.

In die jaren is algemeen duidelijk geworden, dat door tewerkstelling van vrouwen en meisjes op plaatsen, waar zij arbeid kunnen verrichten, die ook in de vrije maatschappij door vrouwen wordt gedaan, vele mannelijke beroepskrachten voor andere taken vrijkomen, en dat daardoor de efficiency van de legerorganisatie geenszins vermindert. Men zou de Milva's als bureaukrachten, telefonisten en als werksters op verbindingsafdelingen niet graag meer missen, ja, men zou — zoals de commandante van het korps ter gelegenheid van het jubileum verklaarde — graag zien, dat nog veel meer meisjes zich voor deze tak van dienst meldden.

Reeds menigmaal hebben wij, aan het eind van deze brief, een prominente figuur herdacht, die Nederland in de voorafgaande weken was ontvallen. Ditmaal past een kort woord, gewijd aan de nagedachtenis van twee wel zeer uiteenlopende figuren.

Dirk Verbeek, wiens overlijden onze lezers ongetwijfeld reeds vernamen, was een van dier veelzijdig begaafde naturen, die, na aanvankelijk een geheel ander vak beoefend te hebben, op rijpere leeftijd toneelspeler werden. Evenals Pisuisse was hij journalist geweest en evenals deze cabaretier had hij in Indonesië gewerkt. Als tonelist heeft Verbeek menige belangrijke rol gespeeld, maar zijn grootste bekendheid heeft hij toch verworven als (zakelijk) toneelleider, eerst vele jaren naast Eduard Verkade, daarna naast Louis Saalborn. Na de oorlog hoorde men weinig meer van hem. Hij genoot van een rustige oude dag in Laren, het kunstenaarsdorp in het Gooi, waar hij op 70-jarige leeftijd plotseling aan hartverlamming overleed.

Prof. J. J. L. Duyvendak †

Een geheel anders geaard man was prof. dr J. J. L. Duyvendak, evenals de onlangs overleden prof. Meyer een der coryfeeën van de Leidse universiteit. Prof. Duyvendak was sinoloog; hij behoorde tot het kleine groepje uiterst begaafde geleerden, die Leiden zijn internationale roep hebben gegeven als centrum voor de bestudering der oosterse talen. In zijn jonge jaren is hij tolk geweest aan de Nederlandse legatie in Peking, maar het grootste deel van zijn carrière heeft zich afgespeeld in de collegezalen van de Leidse universiteit en in zijn stille werkkamer, zij het ook, dat hij herhaaldelijk studiereizen naar zijn geliefde China heeft kunnen maken en ook enige tijd in Amerika heeft gedoceerd. Buiten zijn vak was hij weinig bekend, maar des te groter was zijn roep in de kleine kring van kenners der oosterse talen en wijsbegeerte. Na een langdurige ziekte is hij onlangs, 65 jaar oud, overleden. In Leiden zal men hem niet spoedig vergeten.

Prinses Margaret terug in Londen

Critiek op de regering

Londen. — Prinses Margaret Rose is na een vermoeiend bezoek aan de Britse troepen in Duitsland naar Londen teruggekeerd. Opnieuw kon wegens de weersgesteldheid een helicoptervlucht niet doorgaan. In enkele Engelse bladen is scherpe critiek geoefend op de Britse regering in verband met de reis van de prinses.

De prinses bezocht voor haar vertrek de 62 echtgenotes van Britse militairen die in Triëst zijn gelegerd. De vrouwen moesten verleden jaar tijdens de relletjes in Triëst geevacueerd worden. Daarna maakte zij een reisje met de marine-barkas „Prince Charles" over de Rijn. Het links-socialistische blad „Tribune" vroeg zich af wie die „stomme ezel" was geweest die de prinses naar Duitsland heeft laten reizen op het ogenblik dat er in Parijs zoveel moeilijkheden worden uitgevochten rond de EDG. Het blad verzoekt de regering de prinses buiten de politiek te willen houden. In de „Daily Express" wordt critiek geleverd op het „ondemocratische galabal" dat in Bad Eilsen is gegeven ter gelegenheid van 't bezoek van de prinses. In ingezonden stukken in de „Evening Standard" werd eveneens verzocht prinses Margaret buiten de politiek te houden. Hier werd critiek geleverd op de politieke toespraak die men de princes had laten houden.

Londen. — Volgens het Russische persbureau Tass hebben de Russen reeds twee eeuwen geleden het hefschroefvliegtuig uitgevonden. Een prototype heeft gevlogen op 12 Juli 1754. Een groep geleerden in Leningrad had het plan voor de bouw van een dergelijk vliegtuig gevonden in de notulen van een bijeenkomst van de academie van wetenschappen, welke in Februari 1754 was gehouden.

Tom Poes en het kunsthars-hart

1627

1927. — De nachtwind stak op en wapperde met de zwarte mantel van Professor Sickbock. Het werd kil en heer Bommel huiverde.

„Kom mee, mijn waarde!" sprak de geleerde met zoete stem. Hij sloeg een arm om heer Ollie's gerafelde schouders en voerde hem met zachte dwang de straat over.

„Uw hart is te week, zoals ik bereids zeide. U ben niet meer opgewassen tegen de hardheid en de snel heid van de nieuwe tijd. Ik ken dat verschijnsel, ach, ik ken het zo goed! De nieuwe tijd vraagt koele karakters met een scherp verstand. En daarom heb ik een nieuwe vinding gedaan. Na lange proefnemingen ben ik er in geslaagd een kunsthart samen te stellen!'

„Een kunsthart?" riep heer Ollie ontsteld uit.

„Juist!" beaamde de ander. „Een hart van kunsthars! Een soort plastic, mijn beste! Met zo'n hart heeft men geen last meer van gevoel — men is nooit meer bedroefd en men heeft geen zorgen meer. Bovendien kan men zoveel geld verdienen als men wil want men wordt niet meer gehinderd door allerlei bedenkingen en gebeuzel. Kom mee naar mijn werkplaats, dan zal ik u mijn vinding tonen!"

Zo sprekende leidde hij heer Bommel een klein steegje binnen. Doch nu snelde uit de schaduwen de gedaante van Tom Poes nader. „Niet doen, heer Bommel!" riep hij. „Ga niet met Sickbock mee! Hij deugt niet! Luister niet naar hem!"

De geleerde lachte schamper. Met een enkele beweging wierp hij Tom Poes naar achteren duwde heer Ollie verder.

„Daar heb je hèm weer!" smaalde hij. „Hij weet niets anders te zeggen dan: Hij deugt niet! Foei! Hij is een slecht vriend, mijn beste! Kom, we zijn er haast!"

Wij feliciteren

Marchena Moron & Co. N.V.

met haar

20- JARIG JUBILEUM

als

Kelvinator

LA DIVISION DE EXPORTACION

Confiere este

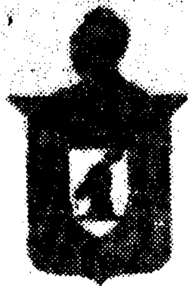
Certificado de Mérito

A

Marchena, Moron & Co. N.V. Inc.

Por su actividad y empeño en difundir el uso de la refrigeración mediante ventas sostenidas, servicio fiel y trato honrado.

Distribuidor Kelvinator por 19 años.

DIRECTOR, DIVISION DE EXPORTACION

Expedido en Detroit, Mich., E.U.A., 7 de Junio, 1954

Kelvinator

Vertegenwoordigers voor CURACAO

Nog vele voorspoedige jaren

Kelvinator Export Division

14250 PLYMOUTH ROAD DETROIT, MICH.

Kijk naar de GLANSPUNTEN!
Kijk naar de AFMETING!
Kijk naar de PRIJS!

Kelvinator Model AKC

Kelvinator

de uitblinker op het gebied van

KOELINSTALLATIES!

IJSKAST, MODEL AKC.. 9.5 CB.FT.

SLECHTS Fl. 633.50

OOK OP AFBETALING VERKRIJGBAAR à

Fl. 55.-- CONTANT

en

Fl. 55.-- PER MAAND

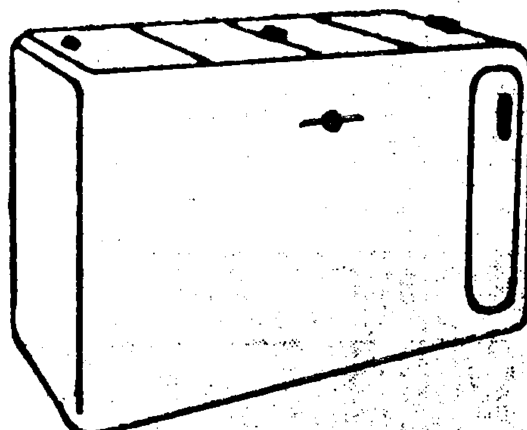
Een uitkomst voor de grotere gezinnen!

KELVINATOR „HOME-FREEZER", 7 CB.FT.

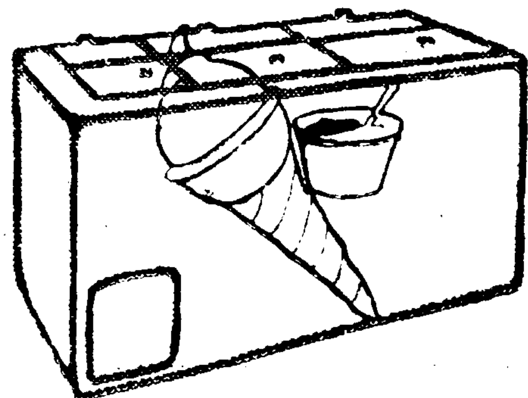
EEN TIJD- EN GELDBESPARING

PRIJS Fl. 750.--

OOK OP AFBETALING VERKRIJGBAAR

FLESSENKOELER MODEL 180 **IJSCREAM-CABINET**

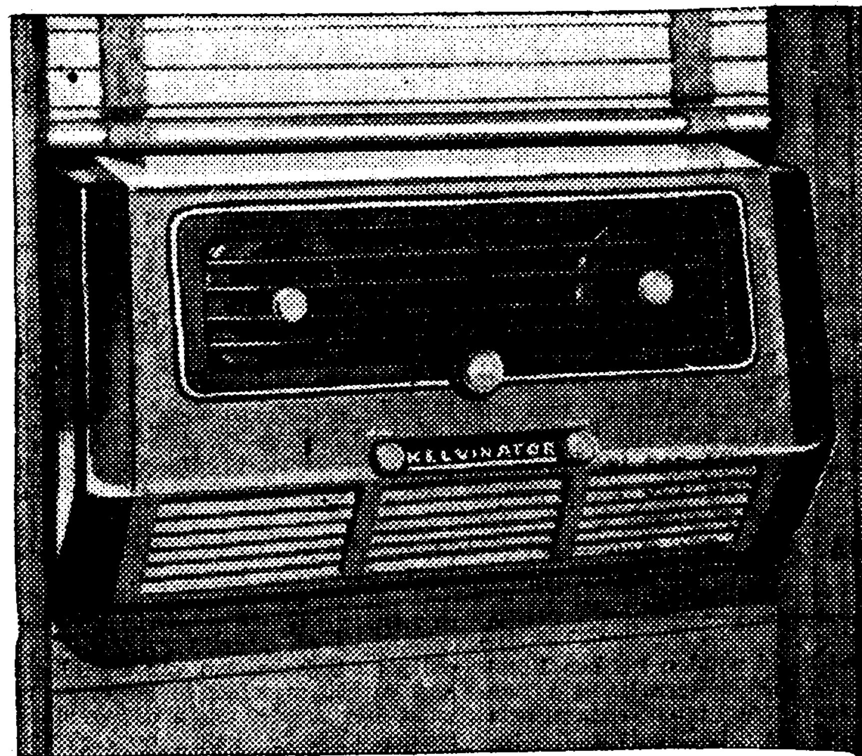
VRAAG HUN, DIE ER REEDS EEN BEZITTEN, OF ZIJ TEVREDEN ZIJN!

PRIJS Fl. 825.--
Ook op gemakkelijke betalingsvoorwaarden verkrijgbaar!

PRIJZEN VANAF Fl. 750.--
Ook op gemakkelijke betalingsvoorwaarden verkrijgbaar!

LET OP DE NAAM Kelvinator VOOR DE BESTE KWALITEIT

NU! De nieuwe KELVINATOR AIRCONDITIONER

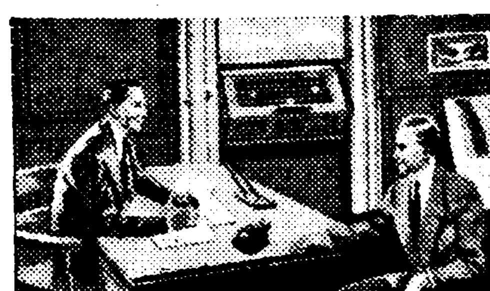
Voor slaapkamers

Voor zitkamers

Voor spreekkamers

Voor kantoren

Deze compacte raaminstallatie maakt airconditioning eenvoudig te plaatsen in Uw huis of kantoor. Electrisch gekoeld en volkomen automatisch, verzekert U zich van heerlijke koelte, waarbij frisse, vochtwerende lucht door Uw vertrekken stroomt..... en stof en andere verontreinigende delen van de lucht worden gefiltreerd.

* Gemakkelijk te installeren — past precies in een raam waarbij het slechts negen en een half inch in de kamer steekt.
* Economisch verbruik — keuze uit 115 volt of 230 volt. 115 volt kan op gewone lichtmeter worden aangeschakeld
* Gegarandeerd door KELVINATOR — de oudste fabrikant van electrische huisinstallaties.
* Dubbele luchtcirculatie —
* 20% grotere luchtcirculatie met geruisloze werking.
* Verstelbare luchtuitlatingen — directe verspreiding van verse lucht waar U dit ook wenst — zonder tocht.
* Keurig uitgevoerde kasten — in decoratieve tinten donker- en lichtbruin, overeenkomend met elk interieur.

HET IS TIJD EEN **Kelvinator** TE NEMEN.

Vertegenwoordigers:

PALAIS ROYAL

Marchena Moron & Co. N.V.
Heerenstraat 23
Handelskade 9a
Breedestr. (O) 68-70

Gevoelige slag treft de K.L.M. in Djakarta

Concurrentie verlaagt tarieven in rupiah's

Djakarta. — De B.O.A.C. en de Quantas Airways, twee luchtvaartmaatschappijen die via Djakarta lijndiensten onderhouden, hebben besloten de tariven voor passagiers, die in Djakarta boeken en in rupiahs betalen, aanzienlijk te verlagen en gelijk te stellen met de prijzen voor betalingen in andere valuta. Deze maatregel zal de K.L.M. zeer waarschijnlijk nopen hun voorbeeld te volgen, hetgeen de KLM vrijwel zeker op aanzienlijke verliezen zal komen te staan.

Het verschil in prijs bij betaling in rupiahs of in andere valuta houdt verband met de beruchte transferbelasting van 66 2/3 pct., die de Indonesische regring heft op Indonesisch geld, dat naar het buitenland wordt overgemaakt. De luchtvaartmaatschappijen hebben naar aanleiding hiervan indertijd in onderling overleg besloten deze belasting op boekingen, die in rupiahs werden betaald, door te berekenen.

De B.O.A.C. en de Quantas Airways zijn nu op dit besluit gekomen. Ze zullen hun rupiahs voortaan niet meer in een andere valuta omzetten, maar hun inkomsten geheel in Indonesië zel spenderen. De K.L.M., die in Djakarta veel meer passagiers boekt dan de andere maatschappijen, zal waarschijnlijk echter nooit in staat zijn alle inkomsten van Djakarta in het land zelf te besteden. Zij zal in dat geval gedwongen zijn het geld in een andere valuta om te zetten om het te kunnen overmaken en wordt dan getroffen door de zware belasting, waardoor tweederde deel van ieder bedrag in de Indonesische schatkist verdwijnt.

Volgens de nieuwe regeling zullen de BOAC en de Quantas Airways een passagier van Djakarta naar Londen vervoeren voor ongeveer 6000 rupiahs. Volgens de tarieven, die nu nog bij de K.L.M. gelden, moet voor een dergelijke vlucht 10.000 rupiahs worden betaald. De maatregel van beide andere luchtvaartmaatschappijen betekent dus een gevoelige slag voor de K.L.M.

Motorboot vermist

Oranjestad. — Gisteren was het motorbootje Virgo, N.A. 253, uitgevaren met aan boord de heren Jacobs Kelkboom, Frederico Kelkboom en Reinier Pikus. De eigenaar, de heer J. Dirksz bevond zich niet aan boord. Onderweg kreeg men motorpech en het zestien voet lange bootje werd een speelbal van wind en golven. Gelukkig was de wind matig. Om half elf voer de loodsboot uit en wist het scheepje op 18 mijl buiten Oranjestad te praaien en nam het mee op sleeptouw. Om kwart voor een was de loodboot terug.

Technisch beter RCA sloeg enthousiaste Trappers

Oranjestad. — De mannen van Trappers die met de vaste wil om te winnen Zaterdagavond naar het Wilhelminastadion waren gekomen moesten ten aanschouwe van een zeer groot publiek ondervinden dat een wedstrijd moeilijk met enthousiasme gewonnen kan worden, indien de techniek voor een groot deel ontbreekt De Trapers die van het begin tot het einde een zeer enthousiast en levendig spel ontwikkelden, ontbrak het aan het juiste spelinzicht.

Nu moet hieraan wel toegevoegd worden dat de Trappersvoorhoede zich deze avond geplaatst zag tegenover een hechte R.C.A.-defensie waar Kelly, Kelkboom en in laatste instantie keeper Lolli een hecht blok vormden. Het door R.C.A. vertoonde spel was minder enthousiast, wat kort van opzet, doch technisch goed verzorgd. Dat laatste heeft dan ook uiteindelijk de doorslag gegeven van de 2—0 zege.

Er waren nauwelijks drie minuten gespeeld of de Trappers kregen door hun levendig spel een goede kans de leiding te nemen. Toen back Kelly een bal wat te zacht wegwerkte kreeg de middenhalf van Trappers deze onder contrôle, plaatste snel naar Peña die in plaats van te schieten hard voorzette. Dit de schermutseling welke daarna voor het R.C.A.-doel ontstond werd het leer hard tegen de paal geknald. Even later zag Lolli kans met een snelle uitval een zeker doelpunt te voorkomen toen de linksbuiten hard inschoot.

Na enige snelle aanvallen van R.C.A. op de Trappersveste kreeg linksbuiten Jacobs in de 40ste minuut de bal zuiver voor zijn voeten gespeeld en zonder zich te bedenken lanceerde hij een boogbal over de hoofden van de Trappersbacks op het doel waar keeper Werleman een vergeefse sprong deed de bal te keren: 1—0.

Na de hervatting gooiden de R.C.A-ers het aanvankelijk over een andere boeg. Een beter open spel volgde, waardoor de Trappershalflinie meer gedwongen werd tot de verdediging. Na ongeveer 8 minuten spelen was het de naar binnen gezwenkte linksbuiten Jacobs die een goede voorzet van rechts zuiver langs Werleman in het net kopte, daarmede de stand op 2—0 brengende. De Trappers lieten zich echter door dat doelpunt niet ontmoedigen en speelden vol elan verder. Zij konden het echter tegen de betere techniek van de R.C.A.-ers niet bolwerken en doelpunten bleven verder uit. Toen scheidsrechter W. Snoek het eindsignaal gaf, hadden de R.C.A.-ers door een betere techniek de enthousiaste Trappers verslagen.

Geschenken voor de muziekschool

Oranjestad. — De Sticusa heeft de Arubaanse Muziekschool een zending blokfluiten en violen gestuurd. De instrumenten kwamen dezer dagen aan.

V.S. niet te beveiligen tegen atoom aanvallen

Snelle evacuatie blijft beste bescherming

New York. — De Sovjet-Unie is in staat om een atoomaanval op Amerikaanse steden te doen, zonder dat men dit tevoren kan zien aankomen. Atoombommen kunnen het land binnengesmokkeld worden en geleide atoomprojectielen kunnen van onderzeeërs en „andere emplacementen" worden afgevuurd. De grootste gevaren dreigen echter uit de lucht. Daarom zal getracht worden in ieder Amerikaans huis een alarmschel aan te brengen, die mogelijk al twee tot zes uur voor een atoomaanval waarschuwt.

Dit is bekend gemaakt door de directeur van de Amerikaanse Burgerbescherming, Val Peterson. Hij was van mening, dat zijn dienst slechts moeizaam vorderde met haar werk door de ontwikkeling van telkens weer nieuwe wapens. In het Huis van Afgevaardigden heeft hij gepleit voor meer gelden voor zijn dienst. De meest afdoende beveiliging is nog altijd snelle evacuatie van grote steden, aldus Peterson. Hij betoogde, dat de alarmschel binnen twee jaar in ieder huis zou kunnen zijn aangebracht. Zij zou in werking gesteld kunnen worden door vermindering van de stroom-frequentie.

Even zoet zijn....

Bristol. — Even zoet zijn, zei moeder en ze liet haar drie kleintjes enkele minuten achter in huis. Ze ging even aardappelen halen bij de groenteboer. Toen ze daarvan terugkeerde zag ze haar woning als een roodgloeiend fornuis en de drie kleintjes er nog in. Toen de brand geblust was, bleken John (4), Carol (3) en Susan (2) in de verzengende gloed te zijn omgekomen.

Cairo. — Vierenveertig personen zijn aangehouden, beschuldigd van de vorming van een geheime organisatie om de klassenstrijd aan te wakkeren. Reeds 48 personen zijn gearresteerd, beschuldigd van pogingen tot de heroprichting van de communistische partij.

ARUBA HEEFT DE PRIMEUR

Moderne opzet bij Tehuis voor Meisjes

Oranjestad. — Enige weken geleden schreven wij reeds een en ander over de inrichting van het Tehuis voor Meisjes Bethanie op Noord. Vanwege de grote belangstelling, zowel van het Bestuur als van particuliere zijde, begaven wij ons nogmaals naar dit grote project en kregen ditmaal de beste voorlichting welke wij ons konden wensen, nl. die van een geestelijke.

Zusters van Bethanië gaan met hun tijd mee

Het project is thans zover gevorderd, dat de heer Gonzalez ons verzekerde, dat eind Augustus het in aanbouw zijnde deel zou worden opgeleverd. Dit bestaat uit vier paviljoens, een garage, een wasserij met ketelhuis en de gehele afrastering. Inmiddels heeft men aan de zuidzijde, door de enorme grote medewerking van het Bestuur, de beschikking gekregen over nog twee stukken terrein. Een deel hiervan zal apart worden afgerasterd om er wat vee en kippen te kunnen houden. Het andere deel is bestemd om er het Moederhuis voor de Eerw. Zusters te bouwen. Zolang dit huis er nog niet is, zullen de Zusters voorlopig in het eerste paviljoen gaan wonen. De weg door het complex vanaf de hoofdweg naar de richting wasserij, wordt dezer dagen door het departement van Openbare Werken aangelegd. De electrische installaties worden aangelegd door de fa. v.d. Naaten en zijn voor het grootste deel reeds klaar.

De paviljoens 1 en 3 zijn wat bouw betreft gelijk, terwijl paviljoens 2 en 4 in een andere stijl gelijk zijn. In de paviljoens 2, 3 en 4 zullen voorlopig drie maal vijftien meisje een nieuw tehuis vinden en in elk der huizen komen twee inwonende Zusters. Wasbakken, toiletten, badkamers en ingebouwde kasten zijn er voor hun gerief aangebracht en de vijtien meisjes, in verschillende leeftijden, zullen een gezin vormen. De Zuster neemt de plaats in van de ouders. De heer Mulock Houwer kwam juist op tijd, anders zou er een groot gebouw zijn opgetrokken, dat toch niet aan het beoogde doel zou hebben voldaan.

Modern systeem

Dit systeem, zoals dit in het Tehuis Bethanie toegepast zal worden, is het meest moderne ter wereld en Aruba heeft de eer hiervan de primeur te hebben. De inwoonsters die nog op school gaan zullen deze blijven volgen en het huiselijk leven gaat normaal door.

Tussen de huizen zullen er tuintjes worden aangelegd, in de wasserij krijgt men onderricht en thuis leert men met de naald omgaan, knutselen, koken en allerlei huishoudelijke bezigheden. De Zusters zijn in het bezit van verscheidene akten, zodat de meisjes een gedegen opleiding krijgen.

De Zusters zullen de Nederlandse pril inruilen tegen de Arubaanse en het is dan ook zeer juist gezien dat zij enkele jaren op Arubaanse scholen les zullen geven om vertrouwd te raken met de taal, de kinderen en hun omgeving, alsmede de omgeving te vergemakkelijken. In October vermoedelijk zullen nog zeven Zusters op Aruba aankomen.

Uitbreiding

In de toekomst hoopt men nog vier paviljoens bij te bouwen, zodat in totaal 120 meisjes er een tehuis zullen kunnen vinden. Dit aantal is voor Aruba natuurlijk nog niet voldoende, maar het stemt tot tevredenheid, dat het begin is gemaak. Veler ogen zijn gerich op Bethanië, want weldra zal ook Nederland een zelfde systeem willen invoeren. Opvallend is dat men geen hoge muur rond het terrein heeft opgetrokken, doch een afsluiting van gaas heeft gebruikt. Een ieder kan vrijelijk naar binnen en naar buiten kijken.

Dat men enthousiast is moge wel blijken dat de Eerste Roeping reeds heeft plaatsgehad en een meisje van de parochie Noord reeds naar Venlo is vertrokken en daar novice geworden is. Zij zal worden opgeleid en straks op Aruba terugkeren om haar landgenootjes te helpen bij hun opvoeding. Vermoedelijk zal een tweede meisje spoedig volgen.

Alles is nog in een begin-stadium en langzaamerhand zal men komen in de richting welke uiteindelijk de beste zal blijken te zijn. Als de Bisschop in November a.s. Bethanië zal inzegenen, dan is er reeds veel werk verzet, maar dan komt de eigenlijke arbeid. Veel, héél veel zal er nodig zijn om de meisjes degelijke mensen in onze maatschappij te maken, doch wat men doet voor de geringste onder de mensen, dat doet men voor God.

Kakkerlakken houden van boeken

Oranjestad. — Dat Oranjestad een dieren-restaurant rijk is weten maar weinig mensen. Het zijn ook maar enkele diersoorten die hier overvloedige maaltijden zo maar voor niets kunen krijgen. Toch is het niet altijd even gemakkelijk voor hen van het opgediende voedsel te genieten, want zodra zij worden ontdekt, is het uit met de pret. Dan wordt er op hen gejaagd en van ontkomen is er geen sprake. Dat dieren-restaurant bevindt zich op de Lagoenweg en wordt ook wel Openbare Leeszaal en Bibliotheek genoemd. Witte mieren en kakkerlakken konden zich geen betere eetgelegenheid voorstellen. Het bestrijdingswerk achter de schermen neemt enorm veel tijd in beslag en bestaat lang niet alleen uit het te voorschijn halen en terugplaatsen van boeken. Ook voor het onderhoud van de boekenschat is toezicht nodig.

De nieuwe bibliotheek (de oude Margrietschool) moest op 1 Juli opgeleverd zijn, doch vermoedelijk zal dit niet voor het einde van het jaar zo ver zijn.

Inbraak bij de ATS

Oranjestad. — In het afgelopen weekeinde heeft men ingebroken in de ambachtschool en de lessenaar van een der leraren geforceerd. Deze lessenaar bevatte vijftig gulden, doch de leraar had dit geld juist Zaterdag meegenomen. Het enige resultaat is een vernielde lessenaar.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.
Telegram Afdeling
05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. J. Roos tel. 2137

Personeel Afdeling.
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 24 Juli 12.00 E. C. de Haseth (stad) tel. 3179.

B.g.g. nadere inl. M. B. Lansink tel. 4304 of tel. 2400

Materialen Afdeling
C. P. Riegman, Tjerk Hiddeslaan 12 3179.

C. S. M.
Rederij
P. W. K. Zuiderent tel. 2950
Scheepsagentschap
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00— 19.00 en van 23.00 — 08.00
E v. d. Werf. tel. 3101

Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 J. Marcussen tel. 2245

THEATER ASIENTO: Dinsd. „Stranger on the prowl". Toegang boven 16 jaar.

Beursberichten

NEW YORKSE BEURS

New York. — De NY-effectenbeurs opende gisteren onregelmatig en bij het verdere verloop was de stemming tamelijk zwak met uitzondering van een vaste stemming bij de vliegtuigfondsen. De markt sloot onregelmatig. Het aantal verhandelde fondsen 1206; hoger 410; lager 506; onveranderd 290; aandelenomzet 2.370.000; obligatieomzet $ 3.645.000.

De koersen luiden:

American Tel and Tel	172
Anaconda	38 1/2
Bethlehem Steel	70 2/4
Dupont de Nemours	135 1/4
General Electric	48 7/8
General Motors	80
Int. Tel and Tel.	20 1/4
Shell Oil	42 3/4
Standard Oil of New Jersey	84 7/8
U.S. Steel	51 3/4

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Voor de kleinere kinderen in het Nederlands
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan
19.00 Boletin di Noticia
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 Enige fragmenten uit Otello van Verdi.
21.30 Boeken vragen Uw aandacht
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht
19.10 Charla Católico
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Gevarieerde muziek
20.00 Surinaams kwartiertje
20.15 Gevarieerd programma
21.00 Dansmuziek
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)

17.30 Opening
17.33 Kinderuurtje
18.00 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.30 Componist van de maand.
21.30 Sluiting

AVROS (19 m.)

17.00 Voor de kinderen
17.15 Knickerobcker-programma
17.45 Voor de jarigen op de Antillen
18.00 Gevarieerde muziek
18.30 Keuze van de omroeper
18.45 Nieuws
19.00 Indonesische muziek
19.45 V. & V.
20.00 Advertenties
20.15 Conjunto Tropicana.
20.45 Nieuws
21.25 Muziek en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Het Metropolie Orkest.
19.00 Nieuws
19.10 Tour de France
19.18 Nieuws
19.25 Kun je nog zingen, zing dan mee
19.38 Nederlands Kroniek
19.48 Het werk der Verenigde Naties.
19.58 De Nederlandse Speeldoos".
20.16 Persoverzicht.
20.23 Voor de West o.a. met Caraibisch Commentaar.
20.55 Avondgebed: Pater I. Mijnsber-
20.58 Sluiting.

WEST-END: „Rainbow round my shoulder" 19 en 21 uur.

ROXY: A.N.V. „Het Witte Schaap" 20.30 uur.

CINELANDIA „Arrowhead" 19 en 21 uur.

CARIBE: „Her adventures night" 20 uur.

ROAL: „Un Divorcio" 20 uur.

REX: „Rodeo-king and the Signorita" 20 uur.

SUFFISANT: Bargebadtournooi lawntennis 19 uur.

SUFFISANT-THEATER: „El hijo d'Artagnan" 20 uur.

ASIENTO-BANEN: „Volleyball-wedstrijden 20.15 uur.

APOTHEKEN

De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in *Otrabanda* door *Botica Brion*, Bionplein 29, tel: 3222; in *Punda* door *Botica Excelcior:* Herenstaat 4 tel: 2004.

WIT GELE KRUIS

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Haaren, Nieuwindstraat 22a, tel. 3773

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

3

Het was de eerste stap geweest op 's mensen weg naar de sterren, en al was het niet langer technisch noodzakelijk voor de hemelruimtevaart, zijn aanwezigheid was van grote economische betekenis voor het interplanetair verkeer. Alle reizen naar de maan of de planeten begonnen van hieruit. De monsterachtig grote atoomschepen dreven langszij deze buitenpost van de aarde, terwijl de voorraden van de moederwereld in hun ruim verstouwd werden. Een veerdienst van chemisch gedreven straaljagers verbond het Station met de planeet daarbeneden, want de wet verbood het opereren van door atoom-energie bewogen verkeersmiddelen binnen een afstand van duizend kilometer van het aardoppervlak. Zelfs deze veiligheidsgrens werd door menigeen nog onvoldoende geacht, want de radio-actieve ontladingen van een door middel van kernsplitsing aangedreven toestel konden die afstand in minder dan één minuut afleggen.

Interplanetair Station Een was met de jaren gegroeid door een voortdurend aan- en uitbouwen zodat de oorspronkelijke ontwerpers ervan het volstrekt niet meer herkend zouden hebben. Rond de bolvormige middenkern hadden zich observatoria, communicatielaboratoria met fantastische luchtverversings-installaties en een heel netwerk van apparaten voor wetenschappelijke doeleinden gegroepeerd, welke enkel een deskundige zou kunnen thuisbrengen. Maar ondanks al die uitbreidingen bleef de voornaamste taak van die kunstmatige maan om de kleine wereldruimschepen, waarin de mens de mateloze eenzaamheid van het zonnestelsel trotseerde, opnieuw van brandstof te voorzien.

„Voelt u zich werkelijk weer voor honderd procent in orde?" vroeg de dokter, toen Gibson probeerde of hij weer lopen kon.

„Ik geloof het," antwoordde hij, want hij wilde niet te voorbarig zijn.

„Kom dan maar mee naar de ontvangkamer en dan zullen we u wat te drinken geven — iets warms, waar u van opknapt," voegde hij eraan toe om alle misverstand te voorkomen. „U kunt daar een half uurtje rustig een krantje lezen, en dan zullen we wel eens zien, wat verder met u te doen."

Het scheen Gibson toe, dat de ene teleurstelling op de andere gestapeld werd. Hij was tweeduizend kilometer van de aarde met overal om hem heen de sterren, en niettemin werd hij hier gedwongen om thee — thee met niets dan suiker te drinken in wat een gewone wachtkamer van een tandarts kon zijn. Er waren geen ramen, vermoedelijk omdat het gezicht van de snel wentelende hemelen mogelijkerwijze het goede werk der medici teniet kon doen. De enige manier om de tijd te doden was het doorkijken van een paar stapeltjes tijdschriften die hij al gelezen had en die moeilijk te hanteren waren, want het waren extra dunne dundrukedities klaarblijkelijk op cigarettenpapier gedrukt. Gelukkig vond hij een heel oud nummer van Argosy, dat een verhaal bevatte, dat hij zo lang geleden geschreven had, dat hij helemaal vergeten was, hoe het afliep, en dit hield hem prettig bezig, totdat de dokter terugkwam.

„Uw pols schijnt normaal", gaf de dienstdoende geneesheer tegen wil en dank toe. „We nemen u mee naar de zwaartekrachtvrije kamer. Volg me maar en blijf rustig, wat er ook gebeurt."

Met deze duistere opmerking bracht hij Gibson naar een brede, helder verlichte gang, welke vanaf het punt, waarhij stond, in beide richtingen in opwaartse lijn te buigen scheen. Gibson had geen tijd om dit verschijnsel te onderzoeken, want de dokter schoof een deur in de wand open en ging hem voor op een trap met metalen treden. Werktuiglijk volgde Gibson hem een paar treden, besefte toen, wat hem te wachten stond en bleef staan, waarbij hem onwillekeurig een kreet van verbazing ontsnapte.

Onmiddellijk onder hem had die trap een redelijke helling van een graad of vijf-en-veertig, maar hij werd snel steiler, totdat slechts een twaalf meter boven hem de treden verticaal omhoog gingen. Verderop — en het was een gezicht dat voor ieders zenuwen te veel geweest zou zijn, als hij er voor de eerste keer kennis mee maakte — nam de steilte meedogenloos in gradenaantal toe, totdat de treden achterover begonnen te hellen en eindelijk boven en achter hem uit het gezicht verdwenen.

Op het horen van zijn uitroep keek de dokter achterom en lachte geruststellend.

„U moet niet altijd uw ogen geloven", zei hij. „Loop maar door en u zult zien, hoe gemakkelijk het is"

Gibson volgde hem met tegenzin, maar toen werd hij zich bewust, dat er twee heel merkwaardige dingen gebeurden. In de eerste plaats werd hij geleidelijk lichter; in de tweede plaats bleef de helling onder zijn voeten ondanks het klaarblijkelijk steiler worden van de trap voortdurend vijf-en-veertig graden. De verticale richting zelf — de „verticale" om het wiskundig te zeggen — helde over, naarmate hij de trap verder opliep, zodat ondanks zijn toenemende buiging de gradiënt van de trap constant dezelfde bleef.

Gibson hoefde niet lang naar een verklaring te zoeken. Wat hierboven zwaartekracht scheen, moest volledig worden toegeschreven aan de centrifugale kracht, welke ontstond door de langzame draaiing van het station om zijn as, en naarmate hij het middelpunt naderde, liep die kracht tot nul terug. De trap zelf boog zich naar de as toe in een soort van spiraalvormige figuur — de mathematische naam ervoor was hij vergeten —, zodat ondanks het radicale graviteitsveld de hellingshoek onder hem constant bleef. Het was iets, waar de mensen die hun verblijf hadden in interplanetaire stations gauw genoeg aan wenden; waarschijnlijk zou voor hen, wanneer ze op de aarde terugkeren, het gezicht van een gewone trap al even afschrikwekkend zijn.

(Wordt vervolgd).